http://www.haaretz.co.il/captain
הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

4.1.00 גיליון מס' 148

נגמר בטוב

סיפור שקרה באינטרנט הישראלי

– "... מה את חושבת שאני חושב?"
– "אני חושבת שאתה רוצה להתאבד"
– "יפה. רציתי לעשות את זה עכשיו... יש פה אקדח... לא חסר כדורים ואני יודע לתפעל אותו... את חושבת שאת יכולה לשנות את דעתי?"
– "אתה רוצה שאשנה את דעתך?"
– "מה שאני רוצה כבר לא יהיה... אף אחד לא ישנה את דעתי"
– "ומה אתה רוצה? למות?"
– "זה די ברור, כשהדבר היחידי שנותן לך כוח להמשיך ואת הרצון להצליח כבר לא איתך. אין טעם לחיים... בסוף תהיה לי אחת הלוויות הגדולות ביותר בארץ".
– "חכה... אל תלך עדיין... אתה שם? אל תלך..."

עמ' 12

ביל גייטס על הספר האלקטרוני עמ' 4

ראש בראש – שני משחקי האקשן הטובים בשוק עמ' 8

רדיו חזק עמ' 10

עכבר הכפר

הרוצה המתמיד "לפני שהוא הקים את Sillicon Graphics, קלארק אמר לחבר שהוא יהיה מרוצה אם יעשה עשרה מיליון דולר. לפני שהקים את נטסקייפ, הוא אמר לחבר אחר שהחלום שלו הוא לעשות 100 מיליון. כשהחזיק במניות בשווי 600 מיליון דולר, הוא אמר שהוא רוצה לעשות מיליארד דולר, נטו – 'אז אני אהיה מרוצה'. לאחר שעמיתו דחק בו, הודה: 'אתה יודע מה – הייתי רוצה, לרגע אחד, שיהיה לי הכי הרבה בעולם. רק לרגע אחד קטן'" *(העיתונאי ג'יימס פולוס מתאר את נקודת האושר ההולכת ומתרחקת של ג'ים קלארק, מייזמי ההיי־טק הבולטים של עמק הסיליקון. New York Review of Books, 12.16)*

בן ולא "האינטרנט בשנת 1999 היה כמו הטלוויזיה בשנת 1951" *(פול סאפו, נשיא המכון לחקר העתיד. MSNBC, 12.28)*

הגיגה "שלום רב, כפי שניתן לראות הסוסים הטרויאניים' אכן 'חוגגים' לקראת המעבר למילניום הבא וכולנו עלולים להיפגע. יום טוב, ורד" *(מתוך הודעה לעיתונות שהגיע למערכת קפטן אינטרנט מטעם חברה לאבטחת מידע. 30.12.99)*

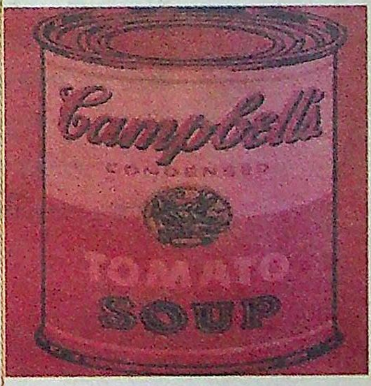

לפני המצור "עיון מדוקדק במדגם מייצג של עגלות קנייה העלה, שהציבור הישראלי לא לוקח ריזיקות מיותרות, כך שלסלחי האשבוליות בקופסה וגרגירי התירס של 'פרי העמק' הייתה שוב ערנה (...) מהסופר יצאתי ברגשות מעורבים. מחד, הייתי משוכנע שבלום לא יקרה ומאידך, זה נראה לי די מטומטם להיות המטומטם היחיד שלא מצטרף לחגיגת הטמטום ההיסטורית ואינו ממהר להסתער על מדפי שימורי העוף ביין, שנותרי לסליטה" *(מתוך הודעה של הגולש זמיר בפורום תרבות דיגיטלית של נענע, שלושה ימים לפני סוף האלף הקודם)*

המהדורה המקוונת של "קפטן אינטרנט" מתעדכנת כל יום – כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

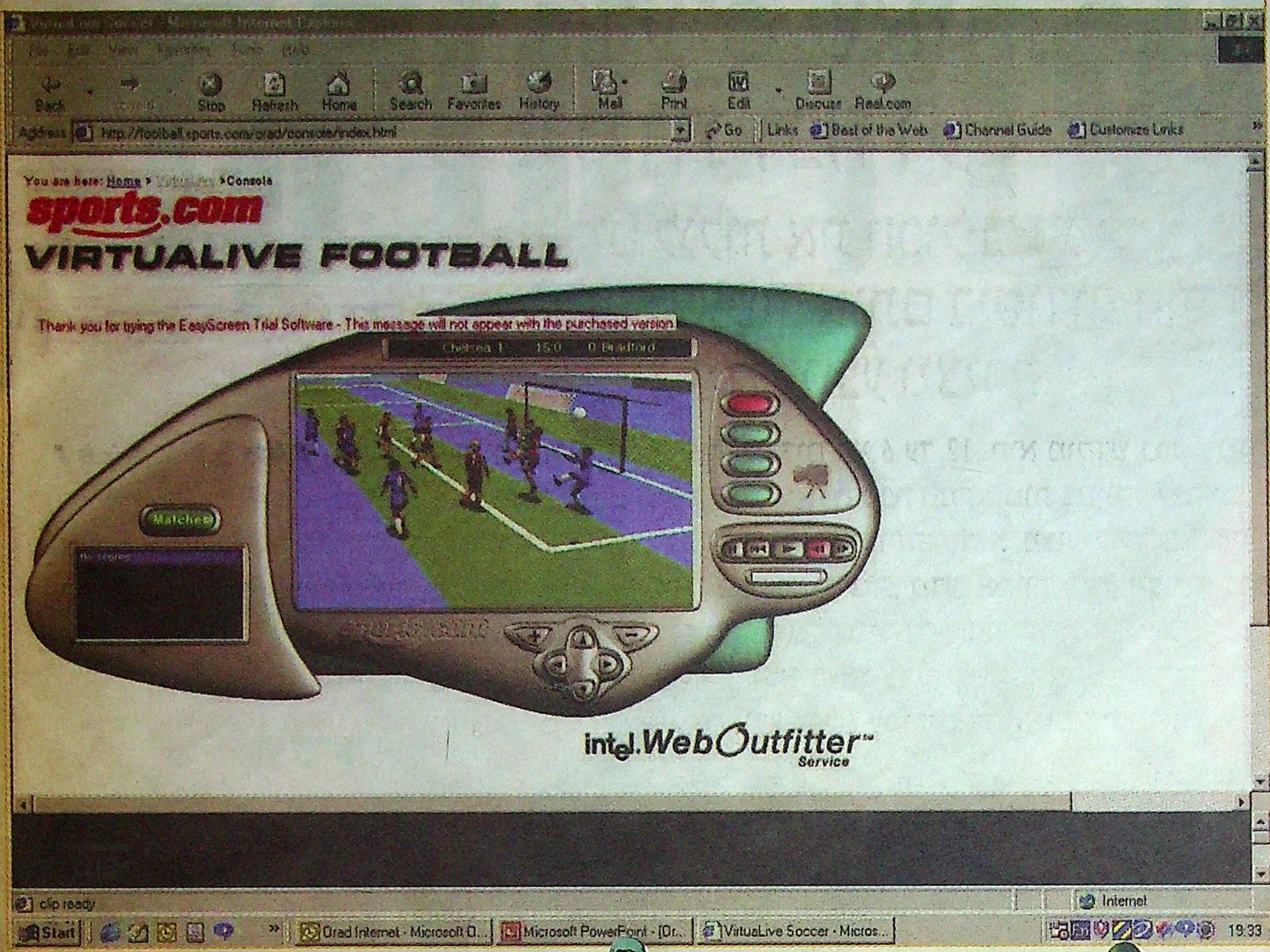

המודלים המקובלים לשידורי טלוויזיה דיגיטלית אינטראקטיווית (ואומרים שזה ממש בפתח) מורכבים מכמה תפישות עיקריות: מתן אפשרות לצופה לבחור בעצמו את זוויות הצילום; מתן לינקים אקטיוויים, כלומר: אהבת את המכנסיים של הגיבורה? לחיצה עליה ועברת לאתר של החנות; פרסום ממוקד יותר, כלומר: פרסונליזציה של הפרסום, כל אחד מקבל פרסומות למוצרים המעניינים אותו; דפדוף מהיר בתוך השידור. רוצה לראות רק את הגולים שנפלו במשחק? אפשר לחפש אותם.

רמזים לכל זה ניתן לראות בשיתוף פעולה חדש בין חברת אורעד הישראלית לבין אתר הספורט הפופולרי ביותר באירופה, Sports.com. האתר מיישם את תוכנת ה־VirtuaLive של אורעד. התוכנה ממירה תקצירי וידאו ממשחקי הספורט לאנימציה תלת ממדית, ומציגה אותם בפני הגולש (שצריך להוריד פלאג־אין מהאתר). התוכנה מאפשרת המרה של קטעים נבחרים ממשחקי ספורט לאנימציה תלת ממדית, הניתנת לצפייה באינטרנט ומבוססת על טכנולוגיות העקיבה הייחודיות לאורעד (ראו סעיף הלינק האקטיווי). כמו כן, יכול הגולש לשנות את זוויות המצלמה כרצונו.

זהו פרויקט האינטרנט הגדול הראשון שהושק על ידי חטיבת האינטרנט החדשה שהקימה אורעד לאחרונה (בעקבות הסכם שנחתם בין אורעד לאינטל לפיתוח משותף של טכנולוגיות אינטרנט). חטיבת האינטרנט מפתחת גם פיתוחים נוספים, כמו מתן נתונים סטטיסטיים בזמן אמיתי. וכמובן, הטכנולוגיה יכולה לשמש גם למסחר אלקטרוני. הדמו מוגבל אמנם, אבל חביב ביותר. כדאי לנסות.

אורעד הוקמה בשנת 1993, בין בעלי החברה נמצאים תאגיד ISL העולמי, התאגיד הגדול בעולם לחסויות שידורי ספורט, קבוצת אורמת הישראלית ואינטל. חברת אורעד מובילה ומוכרת בעיקר בתחום האולפנים הווירטואלים (זוכרים את הבחירות?).

אורעד
http://www.orad.co.il

האנימציות
http://www.football.sports.com/orad

הקפטן שלכם שמח לארח את ביל גייטס במוסף הקרוי על שמו (של הקפטן, לא של גייטס), הוא אפילו המליץ בפני העורכים לתת לגייטס את עמוד 8, אבל הם עשו דווקא ונתנו לגייטס את עמוד 4. לא שזה משנה משהו, אבל הקפטן שלכם חשב שכדאי לפתוח צוהר קטן אל המתרחש במסדרונות מערכת הקפטן – לא מכבדים את המבוגרים.

כך או אחרת, הקפטן שלכם נוטה להסכים עם עיקרי דבריו של גייטס. נייר הוא אילוץ, שכדרכו של כל אילוץ הפך קצת לאידאולוגיה. עוד מעט יהיה משהו טוב יותר מנייר, וכולנו נעבור אליו. למרות זאת, יש לקפטן שלכם גם צד שני (למעשה, יש לו הרבה יותר משני צדדים). גם האיש עם המקטרת, כמו כולם, התרגל אל הנייר. כל כך התרגל שגם הוא אוהב את הנייר – כן, והוא לא מתבייש בכך – אוהב הוא את הדפדוף, את הקמטים הנפלאים בפינת העמוד שמסמנים לך איפה היית, את היכולת להשליך את הספר על הרצפה, או סתם לשכוח אותו בתוך אחת הפינות של הכורסה הצהובה, אוהב הוא את התחושה המספקת של לקחת עיתון, לגלגל אותו ולהרוג איתו ג'וקים, אוהב הוא לראות מדפים מלאים, כורעים תחת העומס. מי לא אוהב נייר? כולם אוהבים נייר.

גייטס, כהרגלו, נוטה להתעלם מהשיקול האנושי. הוא מזכיר את אהבת הנייר בחצי משפט וממשיך הלאה, כאילו שהנייר הוא רק אילוץ ותו לא. מה אכפת לו רגשות אנושיים, מה אכפת לו קפטן אינטרנט וארון הספרים שלו (ואגב, ברוח עדות האינטרנט, הקפטן שלכם מכנה את ארונו: "ארון הספרים הייעודי"), מה אכפת לו בכלל, הוא והבית החכם שלו. אבל הקפטן שלכם מבין את נפש האדם, מבין את אהבת הנייר. כשלון "המשרד ללא נייר" הוא לא רק בעיה טכנולוגית, גם הוא חלק מאהבת הנייר.

כל זה לא חדש, הקפטן שלכם ועורך מוסף הספרים של הארץ מדברים על כך לא מעט כשהם נפגשים במסדרונות ומחליפים דעות בענייני דיומא. בסופו של דבר הכל מתקזז לשאלה אחת פשוטה: מהו ספר? לקפטן שלכם אין תשובה ברורה. נכון, קל לפטור את הסוגיה ולומר שספר הוא לא הנייר עליו הוא מודפס, שספר הוא הסיפור, שספר הוא רוחו של הסופר, אבל אם חושבים על זה עוד רגע, זה לא ממש מדויק.

נדבר קצת על האדם. מהו אדם? נכון, קל לפטור את הסוגיה ולומר שהאדם הוא נפשו, תבנית נוף מולדתו וכאלה דברים, אבל אם חושבים על זה עוד רגע (ואפילו פחות), זה לא ממש מדויק. האדם הוא גוף לא פחות מאשר נפש, הגוף משפיע עליו, קובע בשבילו, קובע איך אחרים יראו אותו. כך גם הספר. הספר הוא הנייר עליו הוא מודפס, גודל האות, עיצוב העטיפה, עובי העמוד, מספר העמודים, סוג הכריכה. כל אלה משפיעים על הקריאה, לא פחות מהסיפור עצמו. האדם והספר דומים, רק שספר מזדקן יותר בכבוד.

גייטס מדבר על שינוי בהרגלי הקריאה, הוא ממהר להיפטר מכל הסממנים של הספר, הוא מדבר על חיפושים חכמים, קריאה לא לינארית, ספרי אודיו המקריאים את עצמם כשאתה נוהג. הוא מכור לטכנולוגיה, רק עליה הוא חושב, אבל שינוי במצב הקריאה, ושינוי בצורת הקריאה, הם גם שינויים במצב האנושי.

עכשיו, הקפטן שלכם, אתם מכירים אותו, אין לו שום בעיה עם שינוי המצב האנושי, ההיפך הוא הנכון. רק מה, יש לו בקשה אחת: שידברו איתו קודם, שלא יפילו לו את זה על הראש. שינוי זה טוב, אבל שינוי איטי זה עוד יותר טוב. תודה,

קפטן אינטרנט

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il.
המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

איך יודעים שאוהבים?
איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות?

תנו לילדים לגלות את הכול ב'עיניים'
כתב העת האיכותי, שיעשיר אותם ביסודות התרבות:
אמנות, מדע, טבע ויצירה

'עיניים' הוא כתב עת מיוחד ברמה גבוהה, לילדים בני 6 עד 12. הוא מוקדש בכל גיליון לנושא אחר, המטופל מזוויות התעניינות שונות ומגוונות, בגישה ובשפה המתאימות במיוחד לילדים. כל ילד יכול למצוא בו את מה שמעניין אותו. 'עיניים' מצטיין באיכות הפעילויות וההתנסויות שהוא מציע לילדים בבית. 'עיניים' אינו תחליף לשבועוני הילדים, אלא הוא יוצר, לצדם, עניין והעשרה בתחומי תרבות, מדע, אמנות, טבע ויצירה, ברמה גבוהה בקנה מידה עולמי של עריכה והפקה. לכן נבחרה ל'עיניים' תדירות הופעה של דו־ירחון. אחת לחודשיים מופיע גיליון, שיכול להעסיק את הילדים זמן ממושך. ובשל היותו מרוכז סביב נושא אחד, הוא נשאר בבית לשנים רבות, ואוהבים לחזור ולקרוא בו וליצור בעזרתו. ב'עיניים' משתתפים טובי הכותבים והמאיירים, ויש בו 64 עמודים צבעוניים של איכות.

עשו לילדים מינוי לשנה על 'עיניים' ותקבלו **חינם** שתי חוברות שתבחרו מתוך הגיליונות שהופיעו, בנושאים: **'נייר', 'צבע', 'מראה', 'צילום', 'משחק', 'מים', 'אש', 'פלסטיק', 'אדמה', 'אוויר', 'קומיקס', 'חשמל', 'אגדות', 'בעלי חיים', 'חושים', 'שקר', 'אהבה' ו'כלי רכב'**

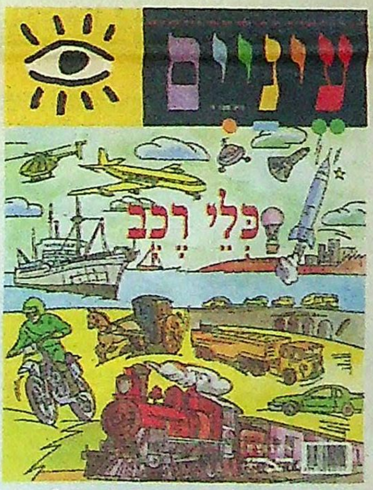

תכנים מן הגיליון החדש בנושא כלי רכב: איך בנויות מכוניות ואיך הן פועלות? איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות? על עגלות רתומות לסוסים וחמורים ומה מיוחד כל כך ברכבות? איך הגיעו בני האדם לירח? האם זה בטוח לטוס במטוסים? איך לבנות סירה ששטה בעצמה? על המזחלות של תושבי הצפון הקפוא ועל כלי רכב בעולם העתיק. מה עושות הגונדולות בונציה? על אמן שמפסל באמצעות מכוניות. סיפורים, שעשועי מדע, קומיקס וחידות על כלי רכב.

תכנים לדוגמה מהגליון בנושא אהבה: איך יודעים שאוהבים? על ציירים שמציירים את מי שהם אוהבים. משחקי חברה בנושא אהבה. על בעלי חיים שחיים כמו זוגות נשואים. איך להכין מתנות מיוחדות למי שאוהבים. על אהבת יעקב לרחל. משחקי מדע בנושא אהבה בין חומרים. סיפור על ילד שאהב את המורה שלו. איך מכינים עוגיות הפתעה באהבה. איך מכינים כרטיס ברכה מיוחד, קומיקס וחידות בנושא אהבה.

תכנים לדוגמה מהגליון בנושא שקר: משחקי חברה עם שקרים, אלו שקרים מותר לשקר ואלו אסורים? איך מגלים שקרים? הסיפור היווני המפורסם על הסוס מטרויה. האם ציורים יכולים לשקר? האם שופט יכול לדעת מי דובר אמת ומי משקר? סיפורי הבדאי המפורסם הברון מינכהאוזן. איך מזייפים כסף ואיך מגלים את הזייפנים? איך בעלי החיים משקרים? עוד סיפורים, קומיקס וחידות על שקר.

החוברות הקודמות של 'עיניים' מודפסות שוב ושוב לפי דרישת הקהל. אפשר לרכוש גיליונות קודמים במחירי הנחה מיוחדים למנויים או לשלב רכישת מינוי לשנה עם גיליונות קודמים.

מחיר מינוי לשנה: 269 ש"ח
התקשרו: 02-6233933

כתובתנו באינטרנט: http://www2.iol.co.il/einayim E-mail: einayim@netvision.net.il

---

אל: 'עיניים', מח' המנויים, ת"ד 6334, ירושלים 91060, טל' 02-6233933
ברצוני להיות מְנוי / להעניק במתנה מִנוי על הדו־ירחון 'עיניים'.

במחיר מינוי (269 ש"ח) אפשר לרכוש 6 גיליונות כלשהם, כולל גיליונות קודמים, ולקבל שני גיליונות נוספים במתנה. במחיר מינוי כפול (514 ש"ח) אפשר לרכוש 12 גיליונות כלשהם, כולל גיליונות קודמים, ולקבל 4 גיליונות נוספים במתנה. כל 6 גיליונות נוספים אפשר לרכוש במחיר חידוש מינוי (245 ש"ח).

סמנו את הגיליונות הקודמים שברצונכם לרכוש: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

☐ רצ"ב המחאה ע"ס 269 ש"ח למינוי אחד (6 גיליונות + 2 גיליונות מתנה)*
☐ רצ"ב המחאה ע"ס 514 ש"ח למינוי כפול (12 גיליונות + 4 גיליונות מתנה)
☐ נא לחייב את חשבוני באמצעות כרטיס אשראי ישראכרט / ויזה / דיינרס

שמספרו ____________

בתוקף עד ______ בסכום ______ ש"ח

פרטי המְנוי:
שם ______ טלפון ______
כתובת ______

פרטי המשלם:
שם ______
כתובת ______
מס' תעודת זהות ______ טלפון ______

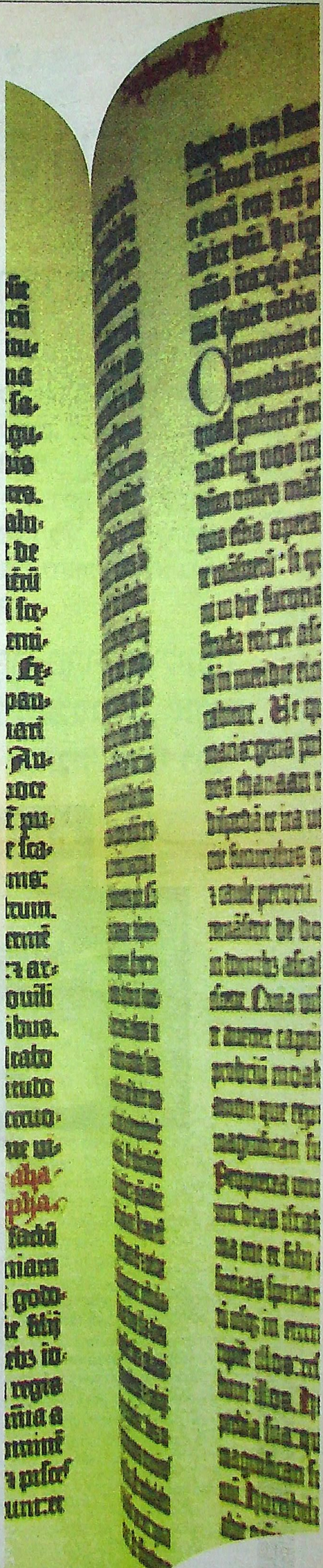

הורדת כבר את רם אורן האחרון?

הספר המודפס הוא רק שלב נוסף בתהליך שתחילתו בציורים על אבנים, כותב ביל גייטס. השלב הבא הוא הספר האלקטרוני והוא מהפכני (וקרוב)

ביל גייטס

קריאה מתוך נייר היא חלק כל כך מהותי מחיינו, שקשה לדמיין כי יש דבר שיוכל אי פעם להחליף סימני דיו על עצים גרוסים. מאז שגוטנברג המציא דרך חסכונית להכין אותיות עופרת נעות במאה ה-15 – מה שאיפשר להפיק חומר קריאה במהירות, יחסית בזול ובכמויות גדולות – המילה המודפסת הוכיחה יכולת עמידות. אז איך יכול מישהו להאמין שהמכירות של ספרים אלקטרוניים ישוו את אלו של ספרים מנייר בתוך כעשור?

קודם כל, כדאי לזכור שנייר הוא רק האחרון בשורה ארוכה של "טכנולוגיות" קריאה, אשר הפכו מיושנות בכל פעם כשהופיע פתרון [illegible]ר. ציורים על אבנים פינו את מקומם ללוחות חימר שהוטבע בהם כתב יתדות; חימר הוחלף בכתיבה על מגילות עשויות עור חיות, ואחר כך

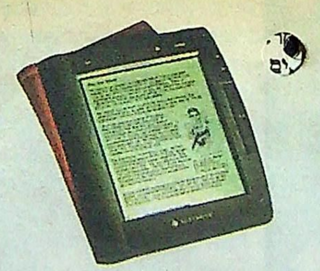

במגילות פפירוס. בשנת מאה לספירה כבר הופיע כתב היד העתיק, אבל ספר אמיתי עשוי נייר הופק לראשונה רק במאה התשיעית. באירופה, נייר היה נדיר עד לאחר פריצת הדרך של גוטנברג.

לקח עוד כמה מאות עד להופעת הספרים האלקטרוניים. הראשון שחזה אותם היה וניבר בוש, מנהל המשרד למחקר ופיתוח מדעי של ארה"ב; זה היה בשנת 1945. במאמרו הקלאסי, "כפי שאנו עשויים לחשוב", בוש תאר מכשיר שאותו כינה "ממקס" – "מתקן שבו מאחסן אדם את כל הספרים, המסמכים וההתקשרויות שלו (...) רוב התכנים של הממקס נרכשים על גבי מיקרופילם מוכן להזנה. בצורה כזאת משיגים ושומרים ספרים מכל הסוגים, תמונות, כתבי עת, עיתונים (...) אנצקלופדיות מסוג חדש לגמרי יופיעו, כאלה שישלבו בתוכן רשת שלמה של שבילים אסוציאטיביים(...)".

סופרי מדע בדיוני אמנם אימצו בהתלהבות את רעיונותיו של בוש – בייחוד הסדרה סטאר טרק שבה הופיעו דרך קבע ספרים אלקטרוניים נישאים – אבל העולם האמיתי נותר נאמן לנייר. רק בשוק האנציקלופדיות, שעבר מהפך עם הופעת התקליטורים באמצע שנות השמונים, היתה לספר האלקטרוני התקדמות משמעותית. הרבה יותר אנציקלופדיות, נמכרו על גבי תקליטורים מאשר נמכרו אי פעם על נייר, מפני שהן עולות הרבה פחות ונוח יותר לערוך בהן חיפוש. אבל כל הנסיונות להרחיב את השימוש בטכנולוגיית הספר האלקטרוני גם לחומרי קריאה אחרים, נכשלו. עולם המו"לות האלקטרונית ידע כמה וכמה יוזמות כושלות בתחום זה מאז שנות השמונים.

למה? רובם השתמשו במכשירים שהיו מגושמים מדי לסחוב לכל מקום, או כאלו שחייבו את בעליהם להזין את הספרייה האלקטרונית שלהם בדרכים לא נוחות (אחד כזה הצריך ביקורים חוזרים ל"בנק הספר", מעין מכונה דמויית כספומט שהיתה אמורה על פי התכנון להיות ממוקמת ב[illegible]ת ספרים). לפני שהאינטרנט [illegible]עשה נפוץ, לא היתה שום דרך אוניברסלית להוריד למחשב חומרי קריאה חדשים.

אבל הבעיה הבסיסית ביותר היתה העדר טכנולוגיית תצוגה שתתחרה בנייר, בכל הנוגע לקריא[illegible] ים הנאה. במקרה של ספרים מנייר, [illegible] הקריאות תלויה בגורמים שונים: גודל וצורת הגופן, אורך השורה, המרווח,

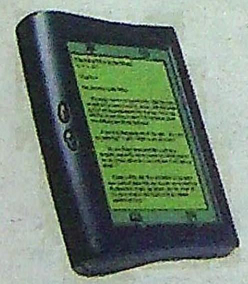

גודל הדף, עובי השוליים, צבע הדפוס והנייר. אבל עם ספרים אלקטרוניים יש מספר גדול עוד יותר של גורמים, כמו רזולוציה, הבהוב, נהירות, חדות ומידת הסנוור של המסך. רוב הגופנים הקיימים לא עוצבו בשביל מסכים, והודות למספר מוגבל של פיקסלים הם נראים כמו גרסה מטושטשת של המקור. התוצאה היא שקריאת טקסט על גבי מסך קשה לעיניים ומצריכה מאמץ גדול. אנשים עושים את זה רק עם מסמכים קצרים. ככל שהקריאה ארוכה יותר, כך הליקויים בתצוגה מעצבנים יותר ומסיחים יותר את הדעת.

רוב הבעיות האלה הולכות ונפתרות עכשיו. הרשת מציעה דרך מאוד גמישה להעביר ספרים קטעים קטעים – וככל שתגדל ההשקעה בתשתיות הפס הרחב, תהליך האגירה של ספרייה אלקטרונית ייעשה קל עוד יותר. ועשרות חברות – חלוצות בתחום הספר האלקטרוני, לצד הוצאות מבוססות כמו פנגווין פטנם, נוקיה, בארנס אנד נובל ומיקרוסופט – חברו יחד לגבש תקן פתוח לספר האלקטרוני, כדי שאוהבי ספרים יוכלו לקרוא כל כותר על כל ספר אלקטרוני.

במקביל, היו כמה פריצות דרך טכנולוגיות מדהימות, שיקלו באופן משמעותי את הקריאה של טקסטים ארוכים על גבי מסך. מיקרוסופט פיתחה טכנולוגיה לתצוגת גופנים בשם ClearType, אשר משנה את התת-פיקסלים האדומים, הירוקים והכחולים המרכיבים כל פיקסל במסך LCD, ועל ידי כך משפרת את הרזולוציה. כשמצרפים לכך את התוכנה והחומרה העדכניים ביותר לקריאה בספר אלקטרוני, מתקבלת חוויה שמתחילה להתחרות בנייר.

ובכל זאת, למה שמישהו יעדיף ספר אלקטרוני על פני נייר – עם או בלי טכנולוגיית קריאה משופרת? כי לספרים אלקטרוניים יש יתרונות רבים אחרים. תוכלו לקבל משלוחים מחנות הספרים המקוונת היישר אל הספר האלקטרוני, ולאחסן מאות רומנים במכשיר בגודל של ספר אחד. הטכנולוגיה של הספר האלקטרוני מאפשרת להחזיק ספריה שלמה בכיס. ואפשר לשמור אותה במחשב האישי – מחשב נישא מודרני יכול להכיל יותר מ-30,000 ספרים. לא תצטרכו להמתין להזמנה של ספר שאזל, ולעולם לא יווצר מצב שספר מסוים כבר לא נמצא יותר בדפוס. הילדים שלכם יוכלו לשמוע את אופן הביטוי של מלים לא מוכרות בזמן שהם קוראים. לכל טקסט תצורף גרסת אודיו מלאה, כך שתוכלו להמשיך את הסיפור גם במצב שבו אינכם יכולים לקרוא – למשל בזמן נהיגה.

נוסף לכך, ספרים אלקטרוניים מבטיחים מהפכה באופן שבו העולם קורא. בעוד שספרים רגילים הם יחידה עצמאית, ספרים אלקטרוניים יכולים לכלול קישורי היפר-טקסט לתכנים נוספים, בין אם אלו נמצאים בספרים אחרים, במאגרי מידע או באתרי אינטרנט. אז ספרים אלקטרוניים לא יהיו מוגבלים למבנה ליניארי, וזה לכולם – כל קורא יהיה חופשי לעשות שימוש שונה בקישורים, בתמונות ובקולות. כמו כן תוכלו לבצע התאמה אישית לספרים אלקטרוניים על ידי כך שתוסיפו הערות, קישורים ותמונות משלכם. בספר רגיל, התוכן קבוע; עם טכנולוגיית הספר האלקטרוני, הוא גמיש. לבסוף, תוכלו להוסיף לטקסט קולות ותמונות נעות, ובכך להפוך אותו למולטימדיום חדש לחלוטין.

הספר האלקטרוני יחולל מהפכה גם בכלכלה של תעשיית הספרים. העלות של פרסום ספרים תרד באופן דרמטי – תוצאה של חסכון בחומרים, בכוח עבודה, בייצור ובהפצה. באותה הזדמנות, הרבה עצים יינצלו והסופר האלמוני ביותר יוכל להוציא את עצמו לאור, מה שאומר מבחר גדול יותר לקוראים. המחיר הקמעוני של ספרים יירד; במכירות יהיה פיצוץ.

קשה לדמיין זאת היום, אבל אחת התרומות הגדולות ביותר של ספרים אלקטרוניים עשויה בסופו של דבר להיות שיפור ההשכלה וידיעת קרוא וכתוב במדינות פחות מפותחות. כיום אנשים במדינות עניות לא יכולים להרשות לעצמם לקנות ספרים, ורק לעתים נדירות יש להם גישה לספריה. אבל בתוך כמה שנים, ככל שתמשיך העלות של חומרה לרדת, יהיה אפשר להקים ספריות "וירטואליות" עם גישה לאותו התוכן בדיוק כמו זה שנמצא בספריית הקונגרס.

ביל גייטס הוא נשיא מיקרוסופט. המאמר פורסם באקונומיסט

פוקוס הארץ

בשיתוף

CHECK POINT™
Software Technologies Ltd.

גאה להציג:

הלם העתיד

13.1.2000

באג 2000 כמעט חלף. העולם צופה עתה בסקרנות אל הנעלם, הנסתר, הלא נודע...

זוהי הזמנה לנסיעה מהנה, עם מומחים "כחול לבן" מהשורה הראשונה שייחזו מה צפון בחובו העשור הבא ב-4 תחומים עיקריים.

מושב 1

מגזר הפיננסים, הבנקאות הווירטואלית, האם הסניף הולך הביתה?

- **מר שלמה פיוטרקובסקי**, מנכ"ל הבנק הבינלאומי הראשון
- **דר' אשר עידן**, הפקולטה למערכות מידע, אוני' בר-אילן

בחסות: הבנק הבינלאומי הראשון

מושב 2

מגזר התקשורת. מי ישרוד? כיוונים וחידושים צפויים בתחום האינטרנט.

- **מר שכי גרליץ**, סמנכ"ל פיתוח עסקי "קומברס"
- **דר' גד אריאב**, הפקולטה לניהול, אוני' ת"א
- **פרופ' עודד שמואלי**, הפקולטה למדעי המחשב, הטכניון

בחסות: COMVERSE Network Systems

מושב 3

מגזר הרפואה. הנאמר שלום לאקמול? מה צפוי להתחדש ברפואה בתרופות ובמחקר?

- **פרופ' מנחם פיינרו**, דיקן הפקולטה לרפואה, אוני' ת"א
- **פרופ' רפי ביאר**, דיקן הפקולטה לרפואה, הטכניון

מושב 4

מגזר המסחר האלקטרוני - האם קרב מוחץ של הקניונים?

- **מר ...כאל חזות**, מנכ"ל 4SALE
- **מר אבי שכטר**, מנכ"ל "שופי"
- **מר נפתלי קרן**, מנהל אזור מזה"ת "צ'קפוינט"

בחסות: 4SALE www.4sale.co.il SHOPY www.shopy.co.il

הכנס עשוי במתכונת מושבי מליאה ופיצול למושבים עפ"י תחומי התעניינות. נא לסמן ☒ ליד המושב המעניין אותך.

תוכנית הכנס:

9:00-8:00
התכנסות, רישום קפה ועוגה
9:00 - מושב מליאה

- דר' אלוף יצחק בן ישראל, ראש מפא"ת, משהב"ט - "צפונות העתיד"
- פרופ' ניב אחיטוב, סגן נשיא ומנכ"ל אוני' ת"א - "עסקים במאה ה-21"
- גב' לימור בקל, סמנכ"ל לשיווק ומכירות "צ'קפוינט"

10:30 - פיצול למושבים
12:30 - מושב מליאה - הפתעה בלתי צפויה!!!
13:30 - ארוחת צהריים ומפגשים

יום ה' 13.1.2000 8:00- 14:00
כפר המכביה, רמת גן

... עד שסיימתם למלא טופס זה... וכבר יצאתם למסע העתידי...

לפרטים והרשמה: פוקוס הארץ טל: 03-5121111 למלא ולפקס ל: 03-6819296

■ כן, אני מעוניין להרשם נא לסמן ☒ ליד המושב המעניין אותך

מחיר למשתתף 390 ש"ח כולל מע"מ [מספר המקומות מוגבל] **10% הנחה למנויי "הארץ"**

שם ________ תפקיד ________ חברה ________

טל. ________ פקס ________ כתובת למשלוח חשבונית ________

חתימה ________ חותמת חברה ________

המחאות יש לשלוח לפקודת "עיתון הארץ", רח' זלמן שוקן 21, ת"א 61001

כרטיס אשראי: ☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מס' ________ בתוקף עד ___ ביטולים יתקבלו בכתב בלבד עד 8/1/00

יתכנו שינויים

ולחדשות בהרחבה

וואלה!, גל"צ ועניין מרכזי העלו אתרים חדשים, סיבה טובה לסיור באתרי החדשות וסבב מחמאות

האינטרנט בישראל עמוס באתרי חדשות ברמה משתנה, בעיצוב דומה ובמגוון צורות צריכה; אפשר לקרוא, לשמוע ולצפות בחדשות מישראל כל הזמן, שזה טוב (האתרים, החדשות לא משהו). השבוע עלו שלושה אתרים חדשים – גל"צ, וואלה! חדשות, ועניין מרכזי. שלושה אתרים, שלוש גישות.

1. גל"צ

http://glz.msn.co.il

בראש האתר מופיעה הודעה שהאתר בשלבי הרצה, והם מבקשים שלא ישפטו אותם מוקדם מדי. כשצה"ל מבקש, בדרך כלל אני משתדל להיענות בשלילה, אבל בענייני אינטרנט אני סלחן יותר. לכן לא נשפוט את האתר, רק נזרוק כמה הצעות ותהיות: 1. האפשרות לשמוע את השידורים טובה מאוד. 2. גם האפשרות לדרג את המצעדים השונים. 3. האתר מבלבל. רובו מכיל חומרים תדמיתיים על התחנה, שדריה, תוכניותיה, והדרכים להגיע אליה. זה קצת מבלבל את הגולש התמים, שלוחץ על "שעה היסטורית", לדוגמה, ומקבל הסבר על התוכנית. אתר צריך לעזור לגולש, לא לבלבל אותו. יש כפתור "אקטואליה" וכפתור "חדשות", על מה ל[illegible] לחיצה על אקטואליה תוביל לחומר על מחלקת האקטואליה, ואילו לחיצה על חדשות תוביל לחדשות טקסטואליות (גרועות מאוד: בלי תאריך, בלי שעה, בלי קרדיט, לפעמים פשוט לא מופיע כלום, אבל זה בטוח ישתפר). 4. אני לא אוהב את העובדה שהאתר החדש של גל"צ מופיע תחת כתובת של מיקרוסופט. קראו לי שמרן, אבל משהו בהתקשרות הזו לא עושה נעים. 5. בראש העמוד מופיעה אפשרות לחיפוש ברשת, מי צריך את[illegible] אם כבר שמו, למה לא לתת אפשרות לחפש באתרים ישראלים?

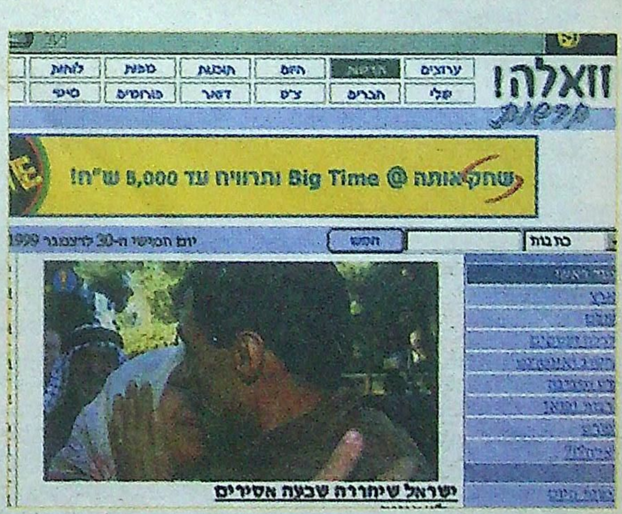

2. עניין מרכזי

http://www.news"israel.net

המקומון החביב הזה, בעריכתו של רמי יצהר, התרחב מאוד והוא מקיף עכשיו עשר ערים מרכזיות: הרצליה, רמת השרון, רעננה, כפר סבא, הוד השרון, רחובות, נס ציונה, ראשון לציון, בת ים וחולון. חוץ מהעניינים המקומיים, האתר מציע חדשות על פי נושאים כללים יותר: מחשבים ואינטרנט, בידור ותרבות, מוסיקה, צרכנות, נדל"ן, אופנה ועוד.

נחמד מאוד, האתר, ואפילו יעיל. יש לי פינה חמה בלב למקומונים מקוונים, ועניין מרכזי הוא בסדר גמור. הבעיה איתו היא שהוא לא אחיד. באותו עמוד מופיעים לפעמים כמה סוגי טקסטים: כותרות שהן לינק, כתבות שלמות, מסגרות. זה יכול לבלבל, אבל למה להיות קטנוני. הבעיה המרכזית היא שהכתבות מופיעות ללא קרדיט, ומה שחשוב יותר: ללא תאריך ושעה. חדשות הן כמו חלב – מי קונה חלב בלי תאריך?

3. וואלה!

http://dailynews.walla.co.il

אתר החדשות של וואלה! הוא טוב מאוד, יפה מאוד ובעיקר: נכון מאוד. חלוקה טובה לנושאים, סקציית "כיסוי מלא" כנהוג באתרי חדשות בעולם, תמונת היום, מבזקים ואפשרות לחיפוש מדיה (תמונות, קובצי קול). מורגש עליו שהוציאו אותו מהתנור והעלו אותו לאוויר טיפה מוקדם מדי (גם כאן הבעיה הבולטת ביותר היא היעדר הקרדיט), אבל לי זה לא הפריע; באינטרנט צריך לעבוד באון־ליין ולתקן תוך כדי תנועה.

יש לוואלה! דסק חדשות לא קטן, שבראשו עומד ברק רונן מגל"צ. כרגע האתר פעיל 18 שעות ביממה, אבל יעבור ל־24 תוך חודשיים. רונן הביא איתו תנופה ותפישה חדשה, וזה עושה טוב לראות אתר כזה. כדאי להגיע לשילוב גדול יותר של החדשות עם "וואלה! היום", עם הפורומים, אתר הקולנוע, ושאר האתרים היושבים תחת מטריית וואלה!. בוואלה! מספרים על תוכניות גדולות לעתיד: שילוב של וידאו ואודיו, דיווחים חיים ממה שנקרא 'השטח', עדכונים בדואל, בסלולר, בפאלם וב־ICQ, כל מני דברים כאלה.

בכלל, יש לי רק מילים טובות לומר על וואלה! של התקופה האחרונה, כמעט כל החלקים של האתר – הקהילות, המגזין, אתרי הבת – השתפרו מאוד. יכול להיות שזה קשור בפורטל המתחרה, נענע (שגם הוא הולך ומשתפר), שנושף בעורף של וואלה! ויכול להיות שלא. תחרות זה טוב. לכולם.

4.שאר החברים

בכלל, אני מתרשם שכל אלה המכונים פורטלים משתפרים. כנראה שזו רוח מפויסת של תחילת אלף חדש, אבל יוצא לי להיות מבסוט כמעט מכולם. נענע משתפר, החדשות של נטקינג זה מקום טוב לבקר בו, IOL (חברת בת של "הארץ") פתרו את הבאגים בקהילות החדשות ועכשיו נעים להיות שם, תפוז הפתיע בעיצוב חדש ונעים, כולל קהילות משופרות ומגזין לא רע; זו הרגשה מוזרה, לבקר בפורטלים ישראליים ולצאת מבסוט, אבל זה קורה לי יותר מדי פעמים בזמן האחרון. אולי אני חולה.

את התזוזת המסוימת באתרי החדשות אפשר לתלות ב"ידיעות אחרונות", שהאתר שלהם עומד לעלות (ואולי כבר עלה, אבל בשעת כתיבת שורות אלה הוא עדיין איננו). ישנה איזו תפישה שהכניסה של "ידיעות אחרונות" תהפוך את שאר אתרי החדשות ללא רלוונטיים. אני חולק על זה. חדשות יאהוו הצליח לגבש לעצמו קהל גדול, למרות הניו־יורק טיימס, הוושינגטון פוסט וה־CNN שמופיעים גם הם על הרשת. וואלה!, נטקינג ונענע פותחים אתרי חדשות – ואנשים מבקרים בהם – בלי קשר לעובדה ש"גלובס", "הארץ", "מעריב", רשת ב' וחדשות ערוץ 2 (זוכה פרס ה'פוטנציאל הבלתי מנוצל') כבר נמצאים על הרשת. באינטרנט יש מקום לכולם. אלה שכן יכולים להיפגע מכניסה של גופים גדולים הם אתרי חדשות קטנים כמו "כותרות" (http://www.kotarot.co.il), שבעיקר מלקטים חדשות מכל מני מקומות ובקושי מייצרים חומרים עצמאיים. אבל לא "ידיעות אחרונות" הוא מה שיפגע בהם, מה שפוגע בהם הוא התקדמות האינטרנט, והדרישות הגבוהות של הגולשים. גם וואלה! ונענע התחילו מליקוט חדשות ועברו להקמת מערכת. אם אתה רוצה לספק תוכן, ספק את התוכן שלך. זו הדרך היחידה.

דרור פויר

dror@haaretz.co.il

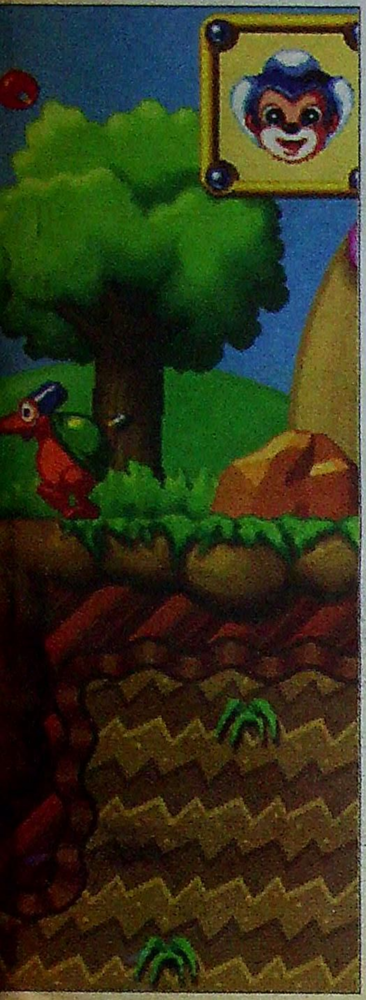

תחושות מעורבות

שני משחקים לילדים. אחד מקסים, שני תמוה

דרקון, שליט כוכב המוות, הכין חומר קטלני, שבעזרתו יוכל לקבל כוחות שיאפשרו לו להשתלט על העולם. סטינג, יצור זעיר במיוחד עם שיער ארוך בצבע לבן־תכלת, השיג חומר נגדי מנטרל, והחליט לצאת ולהילחם נגד הדרקון המרושע. אבל צריך להיזהר, כי כוכב המוות מוגן על ידי כוחות אפלים ומרושעים, שצריך להביס אותם בדרך לניצחון.

למרות התיאור האימתני הזה, המופיע בחוברת ההדרכה, המפלצות, היצורים הרעים ושלל ההפתעות בדרכו של סטינג, תואמים את דמותו – גם הם זעירים כמוהו, ובכלל לא מפחידים. הורים שהביטו משתאים בילדים שהסתערו על המשחק הזה, לא אהבו כל כך את הגרפיקה; הילדים דווקא כן, ונראה לי שבמקרה הזה הם אלה שקובעים. כל הילדים ששיחקו בו (בני 11-6) הסכימו רק לשמוע באיזה מקשים עליהם להקיש כדי לגבור על הרעים, סירבו לקרוא את החוברת, כי ממילא אין להם צורך בזה, וניצחו את כולם. בסיום תגובתם היתה: "המשחק מאוד מזכיר את 'סופר מריו' הישן. סטינג הוא יצור קטן וחמוד, המוסיקה לא מעצבנת, ואין אפילו קריינות מרגיזה ברקע. בהחלט משחק מומלץ".

"סטינג". מחיר: 99 שקל. הפצה: הד ארצי מולטימדיה

סדרת "חברים בטבע" היא עניין אחר לגמרי: היא מנסה בעיקר ללמד ולהעביר מידע, וגורמת רק מעט הנאה. את התקליטור על הקנגורו, למשל, פתח ציור מכוער של קנגורו ומפת

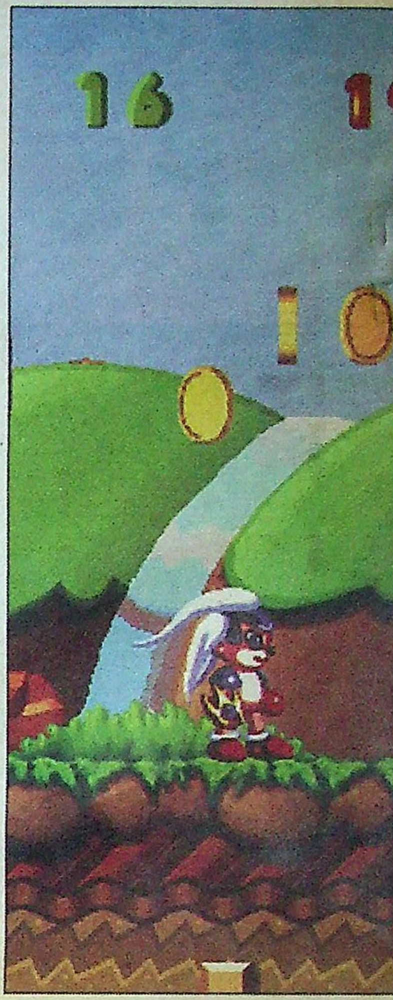

אוסטרליה. שני קליקים על ציור הקנגורו, ומקבלים תמונת סטילס, שבה אפשר לבחור בין הסברים על הזנב, הפרווה, הרגליים והראש. עוברים לרגליים – המסך מתמלא בטקסט, וברקע נשמע קולו המונוטוני של הקריין. שני סימני שאלה מהבהבים למטה, קורצים, אולי מתחבא מאחוריהם משהו. אבל לא – שוב טקסט. הארנב המשתעשע בכדורים למעלה מהבהב גם הוא, ולשם שינוי הוא מוביל למשחק – צריך לחבר את הזנבות לבעלי החיים המתאימים.

עד כה יצאו בסדרה שישה תקליטורים, בין היתר, על הברדלס, השועל, השימפנזה והצפע, ובחברת סי. די מדיה מבטיחים שכל חודשיים ייצא תקליטור חדש על חיה אחרת. כל התקליטורים מספקים הרבה מידע על החיות, כולל הקשרים תרבותיים וספרותיים, וגם כמה משחקים. יש גם משחקים שאפשר לשלוח את פתרונותיהם לחברה ולזכות בפרסים. אוהבי חיות ותלמידים שחייבים לכתוב עבודות בנושא, ימצאו בהם תועלת מרובה. אחרים עשויים להשתעמם מההסברים הארכניים.

אין ספק, האינפורמציה בתקליטורים מאירת עיניים – מי יודע, למשל, שגור הקנגורו נולד כשמשקלו פחות מגרם, אורכו 2 ס"מ, ותוך שלוש דקות מרגע הלידה הוא מוצא את דרכו לכיס אמו? למרות זאת, היה קשה למצוא ילדים, בני גילאים שונים, שיסכימו לשבת מול המחשב, ולהאזין לים המלל הזה, שרק לעתים מופרע על ידי קטעי וידיאו קצרצרים, תמונות סטילס חשוכות מדי לעתים, וגרפיקה גרועה במיוחד.

אפשר לתרץ את הפרמיטיוויות המאפיינת את התקליטורים בסדרה במחיר הזול במיוחד שלה. אבל נראה שזה עדיין לא מסביר את העובדה, שהתוצאה אינה שונה בהרבה מסתם אנציקלופדיה. יתרון אחד לסיום: התקליטורים מקשרים לאתרי חיות מקסימים באינטרנט, ובהם כדאי באמת לבקר.

סדרת "חברים בטבע". מחיר: 30 שקל לתקליטור (22 שקל למנויים). שיווק: הד ארצי

רונית רוזקאם

איך אתה אוהב את העתיד שלך?

לעידן החדש של חיסול הפרטיות יש גם צד חיובי: כשידעו עלינו יותר, הכל יהיה מותאם אישית. לחברות ישראליות יש עוד מה ללמוד על איך עושים את זה

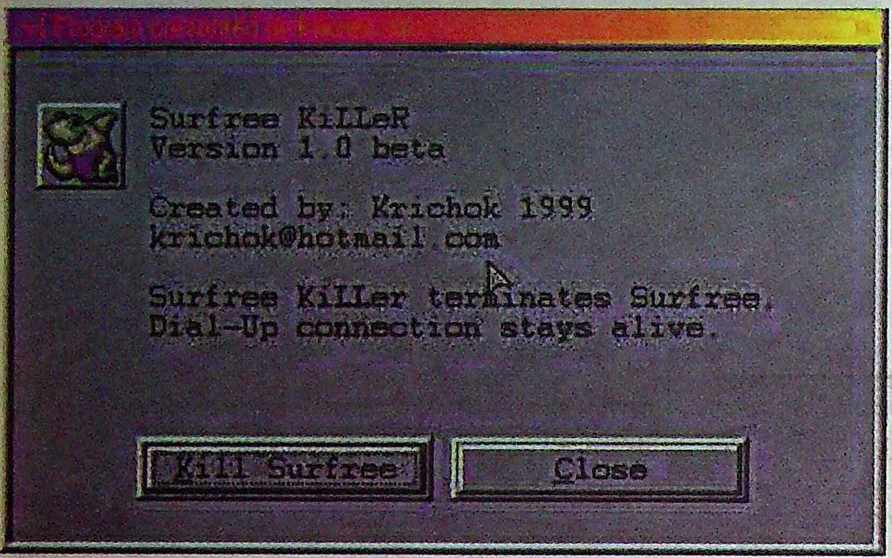

דו"ח אמין

עידו אמין

לקראת השנה החדשה הציעו בטאואר רקורדס משהו מרגש וחדשני: עשה לך תקליטור במו ידיך. לרשותכם מבחר של 520 שירים ישראליים, כאשר התקליטור הרצוי יצרב במיוחד עבורכם. זה באמת מרגש – עד כדי כך שבטאואר שלחו על כך דואל להרבה אנשים. "לא מפריע לי שהם שלחו לי ארבעה עותקים", כותב לי ליאור כהן שקיבל את הדואל, "אלא שהם שלחו לי את כל רשימת התפוצה שלהם, כך שעכשיו אני יכול להפציץ כל אחד מהם".

ואכן, הדואל על העתיד המזהיר של התאמה אישית נשלח באופן מרושל, שהוא כולל רשימה של 300 נמענים, שהגיעה לכל אחד מ-300 הנמענים. הלזה ייקרא אי-קומרס? אני שואל זאת שוב ושוב בכל פעם שחברה שהמסחר האלקטרוני עלה לה לראש עושה את השטות הזו, ובכל פעם אני נענה שזוהי תקלה זמנית ושזה רק חלק קטן מהרשימה. פעם זה קרה לדיבוק, והנה אותה חנות זה עתה הושקעה בגדול בכספי קרן השקעות "קרדן". כך שאולי הפשלות האלה מרמזות דווקא על שגשוג ופריחה, ו-300 הנמענים אינם אלא רמז לקיומם של אלפים רבים.

בכל אופן, עיינתי ברשימת הקליינטים המקוונים של טאואר רקורדס ומצאתי שם לקוחות מלקוחות שונים – מקמצן אחד שגולש ב"סרפרי", דרך עובדים של חברות היי-טק שכנראה מזמינים תקליטים מהעבודה, ועד לאיש הפשוט שגולש בבזק בינלאומי ועוד לא למד לכתוב את כתובת הדואל שלו כהלכה. מכתבים כאלה מגיעים אלי כדבר שבשגרה ואני באמת לא יודע מה עוד צריך לקרות כדי שמשגרי הדואל המסחרי בישראל יתחילו להבין שכששולחים מסר ל-300 אנשים, לא חייבים לשלוח לכולם גם את רשימת כל הנמענים.

תרשמו: זה הטעם שלי

ואפרופו סרפרי, מעניין לציין שאותה תוכנה, שאמורה לתת גלישה חופשית תמורת צפיה בפרסומות, עומדת כעת בפני אתגר. תוכנה בשם "סרפרי קילר" מאפשרת "להרוג" את דפדפן סרפרי, אבל חיבור האינטרנט החינמי נשאר פתוח. זה, מן הסתם, מנוגד לכללי השימוש בסרפרי ומנוגד להגינות הבסיסית, אבל יש לי הרגשה שאת הקהל החסכני של סרפרי זה לא ממש מעניין.

מה שמשגע אותי בהתפתחויות האלה הוא שפעם נוספת המפרסמים נאבקים בקהל כמו שמפרסמי הטלוויזיה והעיתונים נאבקים בו, וממשיכים את המאבק בין תכנים לפרסומות. אבל מותר לשאול מה קרה להבטחה של האינטרנט בדבר פרסום ממוקד? פרסום שיותאם אישית לא יתפס כפרסום אלא כמידע. פרסום ממוקד ומותאם אישית יכול להיות סופה של הפרסומת ותחילת עידן שבו ההפרדה בין תכנים לפרסומות – וגם הפרטיות – יהיו נחלת העבר. אני, למשל, מוכן לספר לטאואר רקורדס מה אני אוהב (הרי כדי לבקש לצרוב 12 רצועות מתוך 520 אני כבר מגלה להם מה הוא טעמי המדויק), למשל שאני חולה על דנה אינטרנשיונל. אבל וידויים כאלה אני ממילא עושה בכל פעם שאני נכנס לחנות תקליטים רגילה, אז למה שזה יפריע לי, נכון?

קודם כל, בחנות רגילה לא רושמים את טעמי האישי בבסיס נתונים ענק. אבל בשינוי קל יכולה החנות לגרום לי להתחנן שיכללו את וידויי במאגר הנתונים שלה. נניח, למשל, שהחנות תבטיח להודיע לי כאשר יתווסף למאגר השירים שלה שיר חדש של דנה אינטרנשיונל. במקרה כזה, לא רק שלא אתלונן – אני אוכיר להם תודה. אולי אפילו אהיה מוכן לשלם בשביל זה! למעשה, צריך בכלל שיהיה מאגר נתונים מאיים. מספיק להשתמש בעוגיות, ובכל פעם שאגיע לאתר יונק מולי הדבר שאותו אני רוצה יותר מכל. במצב כזה, ארגיש באמת כאילו אני מטייל בתוך מרחב המותאם לי אישית, וזה נעים יותר מכל קטלוג אנונימי, עשיר ומלא מבצעים ככל שיהיה.

מה שהולך לקרות באינטרנט זה לא בהכרח חיסול הפרטיות, אלא חיסול האנונימיות – ולכך יש היבט חיובי בהחלט. הרי כדי שלא תהיו אחד מתוך ההמון צריך להכיר אתכם, לא? אז יכירו אותכם, יאהבו אותכם, יתנו לכם מה שאתה רוצים במקום לבלבל את המוח – זה יהיה נפלא כשזה יעבוד.

כמובן שאנחנו חרדים מכך שיאגרו עלינו נתונים, לא פחות מכך שאנו סולדים ממטר הבאנרים המטופש, המונע בכספי משקיעים שמרנים שנלחמים את מלחמות העבר וחושבים שאנשים באו לאינטרנט כי הם רצו טלוויזיה. כדי שנקדים תרופה למכה ונרע לעמוד על המשמר מפני פלישה מיותרת לפרטיות, חשוב שילדים ילמדו בבתי הספר מה ההבדל בין עוגיה אישית לבין בסיס נתונים ריכוזי – הטופולוגיה של עולם העתיד – במקום שיעורי מחנך על החשיבות של רכישת תוכנה גרועה במחיר מופקע. עד שזה יקרה, כדאי להפעיל את המוח. ואם אתם במקרה מבשרים לעולם בדואל על עידן חדש של התאמה אישית בו כל לקוח יקבל רק את מה שהוא רוצה, אל תשלחו באותה הזדמנות לכולם את רשימת הלקוחות שלכם).

פיראט לא מוכרח להיות שתום עין

איגוד התוכנה מגיב על פרשת הפשיטה על חברת נקסוס

לפני שבוע הגיבה כאן חברת נקסוס על הפשיטה של איגוד BSA שבמהלכה נמצאו ברשות נקסוס תוכנות פיראטיות. בנקסוס טענו אז כי מדובר לא באיגוד התוכנה אלא בחברות מיקרוסופט ואוטוקאד, כי לא מדובר בהעתקה פיראטית אלא בתוכנות שנרכשו כחוק, וכי בסך הכל קיים פיגור ברכישת כמה רשיונות בכמות המתאימה. בתגובה לדברים אלה מסר השבוע אילן ווגנשטין, דובר ה-BSA, כי "כאשר רוב האנשים שומעים את המונח 'פיראטיות תוכנה', עולה בדמיונם תמונתו של פיראט עז-נפש, שתום עין וחרב על ירכו, שמוכר דיסקים צרובים/משוכפלים באחד משוקי סוף השבוע הפזורים במקומות שונים בארץ, או שהם חושבים על אותו מוכר מחשבים חביב שמכר להם מחשב חדש וכג'סטה של ידידות התקין להם, ללא תשלום נוסף, גם מערכת הפעלה חלונות, חבילת אופיס, תוכנת אנטי-וירוס, כמה משחקים, ועוד אילו תוכנות חביבות. גם זוהי פיראטיות תוכנה, אולם שתי הבעיות הללו הן הקטנות והמצומצמות יותר בקרב סך עוגת הפיראטיות". עיקר הפיראטיות, לדברי ווגנשטין, מתרחשת דווקא בארגונים גדולים. להערכתו כמחצית מהתוכנות שהותקנו בשנת 1998 בישראל הן פיראטיות.

ווגנשטין מוחה נגד דבריו של מנכ"ל נקסוס על "רישוי חסר" ו"מספר תוכנות שהוא קטן ממספר תחנות העבודה בהן הותקנו התוכנות הנ"ל". "זהו מושג תמים ומטעה", אומר ווגנשטין. למעשה, הוא אומר, "בעיית הפיראטיות הגדולה נעוצה בארגונים רבים הרוכשים עותק חוקי אחד ומתקינים אותו על עשרה או עשרים מחשבים, או ארגונים בהם פועלים 100 מחשבים עם תוכנה מסוימת, למרות שבפועל הם רכשו רשיונות רק למספר נמוך בהרבה של תוכנות. זוהי פיראטיות בהתגלמותה, שכן אותם ארגונים עוברים על החוק ועושים שימוש בלתי חוקי בתוכנה".

לגופו של עניין, אומר ווגנשטין, "נקסוס מנסה לתמרן את דעת הקהל. ברגע שתוכנה מסוימת הועתקה והותקנה ללא רשיון חוקי היא הופכת לפיראטית, ואין זה משנה אם העותק המשוכפל אכן יוצר במקור על-ידי חברת התוכנה. ארגון ה-BSA אינו פושט על ארגונים בהם חסרים רשיונות בודדים, אלא רק על ארגונים בהם היקף השימוש הבלתי חוקי בתוכנות מגיע לממדים ניכרים, כמו בחברת נקסוס – בה התגלה שימוש בעשרות עותקים בלתי חוקיים. מתמיהה אותנו תמיד הטענה כי לא נרכש מלאי מספיק של תוכנות, בגלל 'חוסר תשומת לב'. האם בגלל אותו 'חוסר תשומת לב' עלולים ארגונים אלו גם לשכוח לשלם משכורות לעובדיהם, או לשכוח לרכוש נייר טואלט לשירותים? אנו סבורים שלא".

לגבי טענת חברת נקסוס כי לא ארגון ה-BSA הוא זה שתבע אותה, מגיב ווגנשטין: "הגוף היחיד שיכול להגיש תביעה לבית המשפט בגין הפרת זכויות יוצרים הוא אותו גוף שיש לו בעלות על זכויות היוצרים. יחד עם זאת, ה-BSA הוא הגוף אשר מנהל את התביעה ומוביל אותה בשם שתי החברות". לדבריו, ה"BSA מטפל גם בתביעות על פיראטיות בתוכנה של חברות אחרות, בהן חברת נובל.

ראש בראש

השוואה בין שני משחקי האקשן הטובים ביותר בשוק: קוויק 3 מול Unreal Tournament

שחר סמוחה
shahar_s@haaretz.co.il

כבר חצי שנה מתנהל מאחורי הקלעים של תעשיית משחקי המחשב קרב ענקים בין שתי חברות איכות שמתחרות על אותו פלח שוק בדיוק. כלי הנשק הם שני הכותרים הבולטים בתחום האקשן, "Quake 3: Arena" ו־"Unreal Tournament". התחרות אינה נמדדת רק בכסף, אלא גם במוניטין וברצון עז לנשוא חן בעיני קהילות השחקנים ולהפוך לשם שנצרב בזיכרון הקולקטיווי; הצלחה של מוצר אחד תיתפש בהכרח ככישלון צורב של החברה המתחרה.

השחקנים אליהם מיועדים שני הכותרים הם המקצוענים האמיתיים, אלה שמשחקים בליגות בינלאומיות שהחברים בהן טוחנים זה את זה עד דק באמצעות משגרי רקטות ומטולי רימונים, ושמתוכם יוצאים המצטיינים ביותר שמתחרים בטורנירים שהפו"ס הראשון בהם מגיע עד לרבע מיליון דולר. אלו הם המחמירים והביקורתיים ביותר בקהילת המשחקים הממוחשבת: "אנשי הזירות".

משחקי אקשן בגוף ראשון (כלומר, כששדה הראייה של השחקן משתנה על ידי סיבוב ראשה של הדמות, באמצעות שימוש בעכבר או במקשים), הפכו עם הופעת המשחק Doom ב־92' לאחד הז'אנרים הפופולריים ביותר של משחקי המחשב. בשנים שעברו מאז Doom ראינו משחקים טובים ומעניינים, שהיו מיעוט בין עשרות רבות של משחקים עם עלילות אידיוטיות שחיפו כולן על אותה נוסחה בסיסית שאף אחד לא הצליח לשנות באופן מהותי: תהרוג את האויב, תמצא את המפתח הכחול (או הכרטיס המגנטי האדום, או הגביש הצהבהב), תפתח איתו את הדלת (או השער, הצוהר או הכספת) ותעבור לשלב הבא שבו תעשה את אותו הדבר וחוזר חלילה עד שתגיע ל"בוס": המפלצת הגדולה שכדי להרוג אותה תשב מול המחשב כל הלילה.

להפשיט את הז'אנר

כולם שיחקו על פי הנוסחה הזאת, אבל היו מעטים ששיחקו בראש אחר לגמרי. שהרי אם מה שכיף לעשות במשחקי ירי (Shooters) זה לירות על כל דבר שזז, אז למה לבזבז זמן על העלילה אם אפשר להעלות את המשחק על גבי שרת אליו יתחברו שחקנים מרחבי העולם ויעסקו בקציר הדדי במקצועיות סוחטת תשואות? ואם כבר מתחברים אנשי[illegible] למה לא להפוך אותם לקהילות, עם קבוצ[illegible]יון, אחרי על, וליגות מסודרות שמ[illegible]ת טורנירים נושאי פרסי ענק.

[illegible]ה הבלתי מעורערת של התחום היא חבר[illegible] ID Soft[illegible] מטקסס, המפתחת של Doom וש[illegible]1 ו־2. במשך השנים נשמעו טענות נגד ID [illegible]המשחקים שהיא מפתחת פשטניים מדי ול[illegible]ם מחשבה מקורית, אבל ג'ון קארמאק, ש[illegible]חק התלת־ממדיים של החברה רשומים ע[illegible]בו ומן הסתם גם בספרי ההיסטוריה של הו[illegible]ומר שבכותר החדש של החברה בת 13 הז[illegible]כוונו הוא וחבריו דווקא לפשוט מן ה[illegible]' מה שעשוי להיתפש כהפרעה לאקשן – המטרה הבסיסית של המשחק.

אבל קארמאק לא היה היחידי שחשב על יצירת משחק שמיועד אך ורק למשחקי רשת רבי משתתפים: חברת Epic שפיתחה לפני כשנתיים את Unreal שהצליח גם הוא ליצור מסביבו תת־תרבות קטנה, החליטה גם היא לזקק את היצירה שלה למרכיביה הבסיסיים ביותר.

שני המשחקים שמגיעים השבוע לחנויות בישראל: "Quake 3: Arena" של ID, ו־"Unreal Tournament" של Epic, הם יצירות מופת של גרפיקה, אנימציה, בינה מלאכותית וקוד רשת מעולה, אך גם של אלימות קשה וגרפית מאוד (עד לרמת הצלע הבודדת), שיכולה לעורר סערה ציבורית במקומות מסוימים.

לא רק מי שמחובר לאינטרנט יוכל לשחק בשני המשחקים. כדי להכין את השחקן אל חיות הרשת האכזריות (בדרך כלל ילדים חביבים שבחיים האמיתיים לא יכולים להזיק לזבוב), יצרו אנשי הבינה המלאכותית של החברות גם "בוטים" – לוחמים שנזרקים יחד אתכם לזירות במצב השחקן הבודד של המשחק ומתחרים נגדכם ברמת קושי שונות על תואר "מאסטר הזירה", או "אלוף התחרות" – תלוי באיזה משחק משחקים.

זמן הבלגן

המצב הבסיסי והפופולרי ביותר שמציעים שני המשחקים נקרא DeathMatch, בתרגום חופשי: מלחמת הכל בכל. החוקים פשוטים: על חיסול של יריב מעניק המחשב נקודה. השחקן שהגיע ראשון למספר החיסולים שהוגדרו מראש, או זה שהצליח לחסל יותר יריבים עם תום זמן הסיבוב, הוא המנצח.

מצבי משחק אחרים שמופיעים בשני הכותרים הם "תפוס את הדגל", שבו תנסו אתם וחברי הקבוצה שלכם לחדור לשטח האויב, לחטוף מתוכו את דגל הקבוצה המתחרה ולהביא אותו לבסיס שלכם, ו־DeathMatch לקבוצות. המשחק של Epic מכיל בתוכו עוד שני מצבים מהנים במיוחד: "שליטה", בו תידרשו לתפוס ולהגן על נקודות אסטרטגיות במפת המשחק מפני שחקני הקבוצה היריבה, ו"תקיפה", שבו תובילו את חברי הקבוצה שלכם לתוך שטח האויב ותנסו לבצע משימות מוכתבות מראש בפרק הזמן הקצר ביותר. לאחר שתצליחו, תחליפו תפקידים עם אנשי הקבוצה המתחרה ותצטרכו למנוע מהם מלמלא את אותן משימות תוך זמן קצר יותר מזה שהשגתם אתם. את כל המצבים הללו, חובה לציין, אפשר לשחק גם במצב השחקן הבודד תוך היעזרות ביצירי כפיו של המחשב.

על מנת לדמות יכולות אנושיות, הבינו בשתי חברות המשחקים, חייבים המתכנתים ליצור אצל הבוטים בינה מלאכותית ברמה גבוהה במיוחד. ג'ון קאש, שותפו של קארמאק ב־ID, אמר לפני חצי שנה שכשעבד על הבינה המלאכותית של הבוטים השתמש בערכים מתמטיים "גמישים" כדי להוסיף להתנהגותם ממד שלא ניתן לצפות מראש – כמו אצל שחקנים אנושיים. לדבריו, "לכל אויב מלאכותי יהיו מגוון כשרונות שישפיעו, אך לא יכתיבו, את התנהגותו". לכל בוט יש העדפות מובנות בשלל נושאים: שימוש בכלי נשק, רצון בשיריון או במנות בריאות, כישורי לחימה מטווח קרוב או רחוק וכו'. הבוטים מנתחים בכל רגע נתון את הסיטואציה שבה הם נמצאים ובוחרים בתגובה שתהלום את הכישורים והנטיות שלהם.

מהשוואה של יכולות הבינה המלאכותית בשני המשחקים נראה שקאש עשה עבודה טובה מדי. כבר ברמת הקושי השלישית (מתוך חמש) ב־Q3A, מנכסים לעצמם הבוטים יכולת צליפה שבן אנוש לא מסוגל להתקרב אליה, ולכן אינם מהווים סימולציה אמינה מספיק של משחק נגד יריבים אנושיים. ב־UT, המצב יותר טוב.

מבחינה גרפית, למרות ששני המשחקים עומדים בקו הראשון של החזית הטכנולוגית, הניצחון של קוויק ברור. המנוע של קארמאק יוצר משטחים מעוקלים שמרכיבים סביבות שנראות טוב יותר מכל מה שראיתם עד היום בכל משחק מחשב; החזרי אור ריאליסטיים מכל משטח; ערפל סמיך וצבעוני שרובץ על אזורים מסוימים בזירות, ומים שבאמת נראים שקופים. UT, מה לעשות, מפסיד מהבחינה הזאת. גם המודלים של השחקנים בקוויק נראים טוב יותר מאלו שבמשחק המתחרה, ומציבים לתעשייה סטנדרטים חדשים של אנימציה ממוחשבת.

מבחינת עיצוב השלבים – אחד הפרמטרים החשובים במשחקי DeathMatch – הדעות חלוקות. שני המשחקים מציגים לראווה סביבות מרהיבות שמשתמשות באלמנטים ארכיטקטוניים עתידניים ועתיקים, ומצליחות ליצור מצב שבו אף לא נקודה אחת בזירה בטוחה לשהייה של יותר משלוש שניות. עקב כך, השחקנים נאלצים להתרוצץ בפחד ובמתח מתמיד ולא מאבדים את הריגוש שבמשחק.

כלי הנשק

איזון בין יכולותיהם של כלי המשחית שעומדים לרשות השחקנים, גם הוא מרכיב מכריע בהצלחתו של משחק. המצב האידיאלי הוא כזה ששחקן שמחזיק בכלי נשק מסוים לעולם לא יפחד מהתמודדות פנים אל פנים עם שחקן שנושא כלי נשק אחר. לדוגמה: רובה הציד שיהפוך כל יריב ב־Q3A למסננת מרממת בפגיעה מטווח קרוב, נטען לאט ואינו יעיל בשימוש למרחקים שגדולים מכמה מטרים; משגר פצצות האטום ב־UT יעיל במיוחד אבל משאיר את השחקן פגיע לחלוטין בעת שהוא מנווט את הטיל למטרתו.

ב־ID, נאמנים להחלטתם המקורית להפשיט את המשחק ליסודות הבסיסיים ביותר שלו, עיצבו את כלי הנשק לפעולה קטלנית ופשוטה באמצעות מצב ירי אחד. הכפתור הימני של העכבר משמש כזום לטווח ארוך בשביל לצלוף לעבר יריבים מרוחקים. ב־Epic החליטו להוסיף לכל כלי נשק גם מצב של ירי חלופי, שאמנם דורש מן השחקן יותר שליטה, אך גם מאפשר לו להתמודד ביתר יעילות עם מצבים משתנים. מה עדיף? עניין של טעם.

וחזרה לנושא הרשת. לרוע המזל, שחקנים מישראל יתקשו מאוד לממש את יכולותיהם במשחק רשת ראוי לשמו. ניסיון לשחק את שני המשחקים באמצעות מודם טלפוני במהירות 33.6K על גבי תשתית הקווים של בזק הוא כמעט בלתי אפשרי. שימוש במודם 56K אולי יקל על הבעיה אך לא יפתור אותה לחלוטין. היחידים בישראל שיכולים כיום ליהנות ממלוא הפוטנציאל של שני

אקשן לילדים

יורים, רודפים - אבל הכל נקי, מצחיק ויפה מאוד. אפשר גם אחרת

מי שכבר הספיק להתוודע אל רמות האלימות הגבוהות של משחקי אקשן בגוף ראשון ולכן מתקשה לשחק בהם או לקנות אותם לילדיו, ישמח לדעת שענק הצעצועים "הסברו" הוציא לאחרונה משחק שעונה בדיוק על צרכים אלו.

Nerf ArenaBlast, מיישם את רעיון ה-DeathMatch שעליו מבוססים Q3A ו-UT בצורה אחרת לגמרי. במקום זירות אפלות ומפחידות, נזרקים השחקנים של הכותר המעניין הזה לתוך סביבות צבעוניות ועליזות, ובמקום משגרי טילים ומטולי רימונים הם מצוידים ברובי חיצים דביקים ובכדורי גומי. פגיעה בשחקן אינה מקיזה את דמו ומפזרת את מעיו על הקירות, אלא מורידה את רמת האנרגיה של השריון שהוא נושא עליו. נקי, אסתטי ומתאים לילדים.

הגרפיקה במשחק נהדרת (המשחק משתמש במנוע של Unreal) ומזכירה אזורים סוריאליסטיים שעד כה נראו רק במשחקי פלייסטיישן. מבחינת מטרות המשחק יש כאן שינוי קל, אבל מרענן: חוץ מירי בלתי פוסק על היריבים, צריך השחקן להשלים משימות כמו קליעת כדורים למטרה או העברתם בתוך חישוק.

המשחק עדיין אינו מיובא לישראל, אבל מי שמעוניין באקשן מהיר ללא איברים כרותים ונהרות דם מוזמן להציץ לאתר הסברו, להוריד את הדמו, ואולי גם להזמין את המשחק.

http://www.hasbrointeractive.com/hi/product.cfm?product=10060

הייצוג של מזרחיים בתקשורת הישראלית נע בין שני סטריאוטיפים קבועים – "טיפוס לבנטיני, אוהב חיים, מארח חם", או לחליפין, "הדפוק, האלים, הבלתי צפוי שמיילל, בדרך כלל בעברית עילגת, על קיפוח". לא נקודת פתיחה מדהימה לדיון רציני בנושאים חברתיים. מתוך "במקום"

ניצחון המופלטה

http://www.bimcom.co.il/katav3.html

בסרט "סוף העולם", הרשע מתגלם בדמות יצור מוגבל וחסר מזל שמתקשה אפילו למצוא את הקורבן שלו. המגזין סלייט מזהה טרנד מדאיג ומנסה לפענח אותו: למה בסרטים של סוף המילניום השטן נהיה אדיוט?

The Prince of Dimness

http://www.slate.com/PlotHoles/99-12-28/PlotHoles.asp

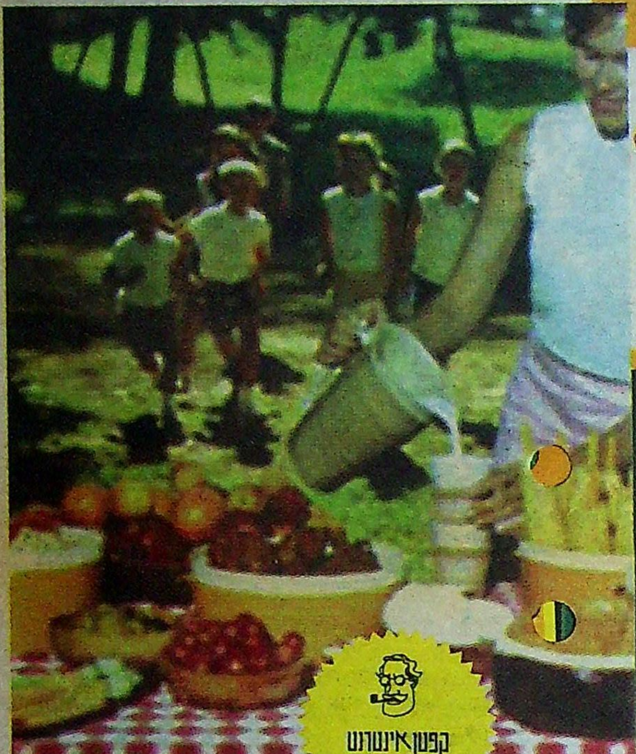

קפטן אינטרנט נבדק

מאמרים

ספרים, סטריאוטיפים, זכרונות, שטנים טפשים ופס הקול של החיים

בשביל פרוסט זאת היתה מין עוגיית חמאה מאורכת, אבל לכל אחד יש מאכל אחר שמחזיר אותו לילדות ומחייה את עברו. המגזין Feed ביקש משורה ארוכה של כותבים לתאר את המדליין הפרטי שלהם. מדהים מה כוסמת יכולה לעשות לבנאדם

What's Your Madeleine?

http://www.feedmag.com/food/madeleine.html

"מה שמעניין באמת אינו ההבדלים בעלילה, אלה ההבדלים בסגנון. לא לעתים קרובות אני זוכים לראות את אותו הסופר כותב את אותו הספר (כמעט), בהבדל של 20 שנה. כשקרייטון כתב את 'זרע אנדרומדה' הוא היה מדען צעיר, שכתב ספר על בעיה מדעית. כשכתב את 'כדור' כבר היה קרייטון סופר רבי-מכר מנוסה, עם רקע מדעי. ההבדל מורגש בכל פרק ופרק". השוואה בין שני ספרים של מייקל קרייטון, לרגל צאת ספרו החדש Timeline. מתוך המגזין "האייל הקורא"

מייקל קרייטון: ממדען לסופר

http://www.haayal.co.il/story.php3?id=107

הדבר הכי גדול שקרה למוסיקה במאה הנוכחית, זו העובדה שהיא נהפכה לפס הקול של החיים. "לפני עידן ההקלטות, אף אחד לא שם לב כמה חלל ריק יש בעולם – בעבודה, בבית, במכונית ובאוטובוס, בחדר הכושר, בבאר, במסעדה – חלל שמחכה להתמלא במוסיקה". מאמר של מבקר המוסיקה רוברט אוורט-גרין

A New Role: Soundtrack of Life

http://www.theglobeandmail.com/gam/Arts/19991229/TATWEN.html

אתר קהילות הקווייק הגדול והמעמיק ביותר

http://www.planetquake.com

כתבה מעניינת על השעות האחרונות שלפני שחרור Q3A

http://www.gamespot.com/features/btg-q3/index.html

מדריכים טקטיים לשני המשחקים, כוללים טיפים לשחקן המתחיל

Q3A:

http://www.gamespot.com/guides/q3a_gg/index.html

UT:

http://www.gamespot.com/guides/ut_gg/index.html

שירי אהבה למשחקים

http://sunset.doc.ic.ac.uk/packages/idgames2/planetquake/captured/weaponsfactory/mp3s/hmmm_q3.mp3

http://sunset.doc.ic.ac.uk/packages/idgames2/planetquake/cdapture/weaponsfactory/mp3s/ut_lets_rock.mp3

דרישות חומרה מינימליות ל-Q3A:
פנטיום 233, 64 מגה בייט ראם, כרטיס האצה גרפית (הצ'יפים שנתמכים מפורטים על האריזה), 70 מגה בייט פנויים על הדיסק הקשיח.

דרישות חומרה ל-UT:
פנטיום 200, 32 מגה בייט ראם, 120 מגה בייט פנויים על הדיסק הקשיח. את שני המשחקים מייבאת ומשווקת "הד ארצי מולטימדיה" באותו מחיר: 229 שקל.

אין כמו להחליט לבד.
האתרים הרשמיים מספקים דמואים ועדכונים

http://www.quake3arena.com

http://www.unrealtournament.com

מתכנתים בוויז'ואל C++ 6.0, יכולים לערוך ולשנות את קוד המקור של קווייק 3

http://www.idsoftware.com/q1source

המשחקים, הם משתמשים שבבעלותם קו ISDN או כאלו שמשחקים על גבי רשת מקומית (LAN). עד שלא נהיה כולנו מחוברים לאינטרנט דרך הכבלים, כנראה שלא יצמחו בישראל קהילות שחקנים דולות כמו בחו"ל.

י לבחור

אז איזה משחק מהשניים הוא הטוב יותר? במי יהם לבחור? שאלה טובה, עם תשובה טובה וות. שני הכותרים מספקים משחק אינטנסיווי ורצחני ברמה הגבוהה ביותר. קווייק אמנם מוביל בגרפיקה, אבל UT מכיל בתוכו עוד שני מצבי משחק מצוינים שחשובים במיוחד לשחקן הבודד שאינו מחובר לרשת, המשחק של ID מהיר יותר ומעוצב יותר, אבל התנהגות הבוטים אצל Epic היא מעט ריאליסטית יותר, וכן הלאה וכן הלאה.

מבחינה מסחרית, ל-UT יהיה קל יותר להצליח בשוק הישראלי בגלל שהוא אינו דורש כרטיס האצה גרפית כמו קווייק ומשום שהוא מסתפק רק ב־32 מגה בייטים של ראם, לעומת 64 שדרושים להרצת המוצר של ID.

השורה התחתונה: שני משחקי אקשן מעולים שפונים למי שמאס בסיפורי עלילה אבסורדיים ומעוניין להתמקצע בצורת המשחק הממוחשב החמה ביותר שיש היום. שניהם מומלצים.

help@haaretz.co.il

סדר במחיצות, בעיות בוורד 2000, וידאו באתר, קפטן אינטרנט ברכבת

קפטן הצילו! בוורד 2000 מתחלפות לי כל הקידומות ומספרי הטלפון. אנא עזור!

רותי

הקפטן משיב: מיקרוסופט הוציאה "תיקון", העונה יפה על ההגדרה Quick & Dirty. כדי להתקין אותו, תחילה הורידי את הקובץ בכתובת:

http://www.microsoft.com/israel/downloads/DashMacro.dll

ושמרי אותו ב־c:\temp. פתחי חלון DOS (start/programs/command/prompt), הקישי cd \temp ואחר כך regsvr32 dashmacro.dll. לחצי על OK, והמאקרו יותקן באופן אוטומטי.

בפעם הבאה שתעלי את וורד 2000, תמצאי כפתור חדש בסרגל הכלים בשם Replace Dash.
הפעלתו תסרוק את המסמך הקיים, או לחלופין תיקייה הכוללת מסמכים רבים, ותבצע החלפה של תצוגת המקף.

קפטן שלום רב, לפעמים בבוקר בזמן הנסיעה ברכבת ללימודים מתחשק לי לקרוא את "קפטן אינטרנט". הבעיה היא שעדיין לא ניתן לחבר את המחשב הנישא במחיר סביר ולקבל קשר טלפון יציב לרשת. אז אם ההר לא יבוא למוחמד ....בקיצור, איך אפשר להוריד את "הקפטן" על כל קבציו ותת-ספריותיו אליי למחשב ומשם לקרוא אותו בבוקר עם כוס קפה?

רועי

הקפטן משיב: הרעיון אולי ישמע נועז וחדשני, ובכל זאת: לא תרכוש את גליון יום ג' של עיתון הארץ, וכך לא זו בלבד שתוכל לקרוא את מוסף הקפטן ברכבת, אלא אף תעזור להפצתו ברבים ותתרום לרווחתם הכלכלית של כותביו. אם הרעיון לא מוצא חן בעיניך, תוכל להוריד את תוכנת WebSnake, בכתובת

ftp://ftp.icm.edu.pl/vol/wojsyl4/ntware/files/wswrap.EXE

ולהשתמש בה להורדת האתר.

קפטן שלום, איך ניתן לחבר מצלמת וידאו או כל התקן וידאו אחר לאתר הפרטי שלי?

שגיא

הקפטן משיב: מדריך מצוין צעד אחר צעד נמצא בכתובת

http://www.cedhart.ch/english/setup.htm

קפטן שלום, מצוי ברשותי מסך KFC 17 אינץ' והייתי רוצה להשתמש בהפרדת מסך של 600x800, 32Bit צבע. העניין הוא שהמערכת טוענת שהחומרה אינה תומכת באפשרות. המסך מוגדר כ-Undefined Monitor. אנא עזור,

עדי

הקפטן משיב: התחל בהורדת ההתקנים המעודכנים למסך שברשותך, בכתובת

http://www.smilekfc.com/Support/2F_Drive.htm

עדיין לא ברור שהחומרה תתמוך בהפרדת צבע כה גבוהה, אך לפחות עשית צעד מבורך בכיוון.

קפטן הצילו! ברשותי דיסק קשיח של 10 ג'יגה, מחולק לחמש מחיצות (Partitions). הבעיה: רוב התוכנות שלי, כגון חלונות 98 וורד, וגם תוכנות שהורדתי מהאינטרנט, התיישבו על מחיצת C: (הראשונה בין החמש) ונעשה בה צפוף עד כדי קבלת הודעות מזרות אימה עם הכותרת "סאטאל". ניסיתי לערוך נקודות שונים, אבל זה עזר רק באופן חלקי. שאלתי: האם אני יכול להעביר בברירה תוכנות מסקטור סי לסקטורים אחרים, או שמא חייב להתנהל תהליך מסודר, ואם כן מהו. תודה,

מנדי

הקפטן משיב: בעייתך נפוצה בקרב רבים מרוכשי הדיסקים החדשים. הפתרון הוא חלוקה נכונה יותר של התוכנה בין המחיצות. אפשר ורצוי לקבל החלטה אסטרטגית להקדיש כל מחיצה לתחום נפרד. לדוגמה:

c: תיוחד למערכת החלונות ולישומי אופיס בלבד.
d: תשמש לנתונים בלבד (כמו מסמכי אופיס שכתבת).
e: תאכסן תוכנות שאינן מבית מיקרוסופט.
f: תשמור את קובצי האינטרנט הזמניים ואת מדור הורדת התוכנות מהאינטרנט.
g: עותקים של התקנים ותוכניות ההתקנה (כמו עותק של תקליטור החלונות).

זוהי כמובן רק אפשרות אחת מיני רבות, ואותיות הכוננים עשויות להשתנות לפי מיקום הסי.די ואיבזורים נוספים – לכן יש להתייחס לאותיות הכוננים בהמשך רק כדוגמה. כדי לקדם את התוכנית למישור האופרטיבי צריך להסיר את כל התוכנות שהתקנת ושאינן חלונות / אופיס ולהתקין אותן שנית תחת e:\Program Files (במקום c:\Program Files).
כעת יש להעביר את כל המסמכים ל d: (ובאותה הזדמנות להפריד אותם לספריות ותת ספריות), ולשנות את מדור הקבצים הזמניים באקספלורר מתוך Tools/Internet Options/General /Temporary Internet Files/Settings על ידי הקלקה על Folder Move ובחירה ב- f:\Temporary Internet Files.
במקביל יש לשנות את נפח הדיסק המשמש לקבצים הזמניים מתוך אותו המסך כך שינצל את מרחבי הדיסק העומדים לרשותו. את מדור קובצי ה-CAB של תקליטור החלונות להעביר ל-g:, וכן את כל הדיסקטים ותקליטורי ההתקנה שהגיעו עם המחשב שלך.
אחרי כל זה, יהיה המידע שבדיסק מחולק באופן מאוזן בין המחיצות. בהצלחה.

קפטן שלום, אינני מצליח לעבוד עם תוכנת נטסקייפ, לא חשוב מאיזה גרסה.
בכל פעם אני מקבל הודעת General Protection Fault בקובץ s3_4.drv. אנא עזור,

מנשה

הקפטן משיב: הבעיה נראית כמקרה של התקני כרטיס מסך לא מעודכנים או פגומים. הורד את ההתקנים המתאימים לכרטיס שלך, בכתובת

http://www.windrivers.com/company/s3/index.htm

קפטן שלום, כאשר אני מבקש לכבות את המחשב שלי על ידי כניסה למצב המתנה, המחשב מודיע לי כי תוכנה כלשהי עדיין פעילה ולא ניתן להכנס למצב זה למרות שלא נשארו לי שום תוכנות פעילות. מה עושים?

מיכאל

הקפטן משיב: לחץ על Alt-Control-Delete וברר בעזרת מנהל המשימות מהי התוכנה הטורדנית המסרבת להסגר. לאחר שזיהית אותה נסה להסירה ולהתקינה מחדש.

שלום קפטן! מזה שנים אני משתמש ב-Microsoft Fax – קודם בחלונות 95 ומזה כשנה ב חלונות 98 – למשלוח פקסים בעברית, בלי שום בעיות. לאחרונה – נדמה לי שזה קרה אחרי שהורדתי עדכונים באמצעות Windows Update (מהאתר העברי!) – הפקס מסרב לעבוד עם עברית: כשאני מנסה לשלוח קובץ טקסט עברי מתוך Notepad מתקבלים קווים וסימני שאלה; כשאני מנסה לשלוח מתוך אקסל מתקבלים תאים ריקים; והגרוע מכל – כשאני מנסה לשלוח מתוך וורד – התוכנה נתקעת. ניסיתי להסיר אותה ולהתקינה מחדש, וכן הסרתי והעליתי מחדש את אאוטלוק 97, ולבסוף העליתי מחדש את כל אופיס 97, אך ללא הועיל. תודה,

יואל

הקפטן משיב: הורד את הקובץ הבא:

http://www.microsoft.com/israel/downloads/wpsuni.drv

החלף איתו את הקובץ בעל השם הזהה שבמחיצת \windows\system, וקווה לטוב.

קפטן שלום, כיצד אוכל להפוך קובצי Qtext, מקצתם לדוס, מקצתם לחלונות למבנה של וורד?

לוי

הקפטן משיב: הפתרון הפשוט ביותר הוא סימון הטקסט בחלון הקיוטקסט, העתקתו, והדבקתו בחלון הוורד. ייצוא מסודר יותר של המסמכים אפשר לבצע מתוך תפריט קובץ ייבוא/ייצוא, משם אפשר לאכסן מסמך וורד בפורמט RTF, אותו אפשר לפתוח בכל גרסת וורד. מסמכי דוס של קיוטקסט יש להפוך תחילה למסמכי חלונות מתוך אותו התפריט.

מצד שני להקשיב

חמש תוכניות רדיו מעולות המשודרות באינטרנט. להאזין ולהתמכר

דפנה לוי-ינוביץ

na@haaretz.co.il

סיפורים קטנים על אנשים פשוטים

גם השבוע האחרון היה שקט מאוד בלייק ווב
מיניסוטה. העיירה הבדיונית, המככבת בכתבי
הסופר האמריקאי גריסון קילור, משמשת כבר
למעלה מעשרים וחמש שנה מוקד וירטואלי לעל
לרגל של מיליוני מעריצים, הנצמדים מדי
סופשבוע לרדיו על מנת להקשיב לאחת התוכני
המואזנות בכל הזמנים:
A Prairie Home Companion.

התוכנית, שפלשה לאט אך בבטחה לכל תחנ
רדיו ציבורית ברחבי ארה"ב, משודרת כבר יותר
משנתיים גם באינטרנט.

גריסון קילור, סופר, משורר, בעל טור עצות
בענייני אהבה במגזין סלון, כותב קבוע בשבועון

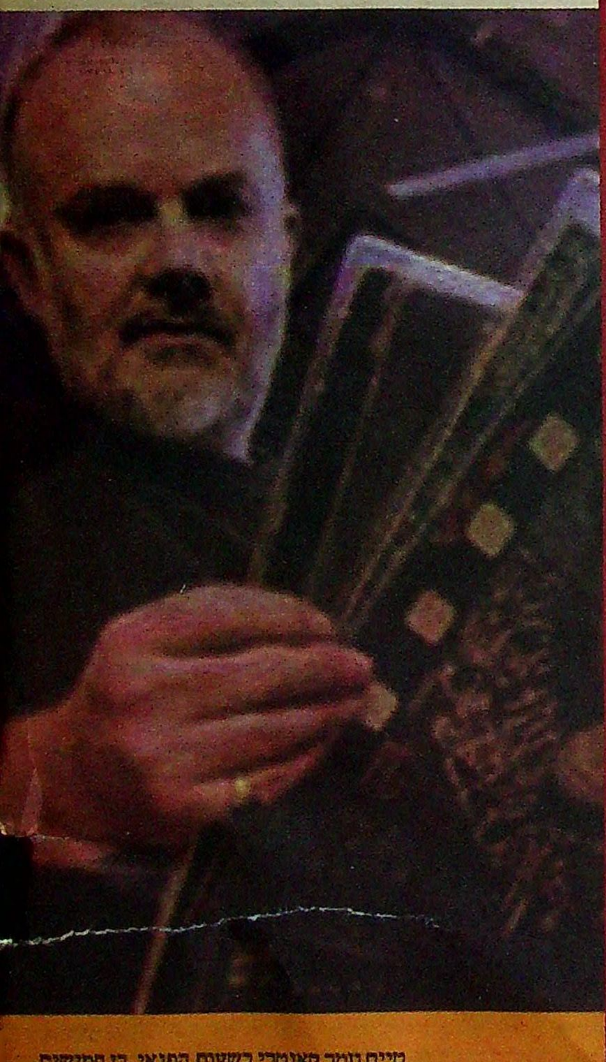

טיים וזמר קאנטרי בשעות הפנאי, בן חמישים
ושמונה, את הקריירה הרדיופונית שלו החל
כסטודנט שנה א' באוניברסיטה של מיניסוטה,
ובשנת 1966 הצטרף לתחנת הרדיו הציבורית שם.
ב־6 ביולי 1969 עלה לאוויר השידור הראשון של
A Prairie Home Companion, שלמעט הפסקות
קלות לא ירדה מאז, ויש לה כמעט שלושה מיליון
מאזינים מדי שבוע, ב־450 תחנות שונות בהן היא
משודרת.

התוכנית – בזכותה קיבל קילור את מדליית
האקדמיה האמריקאית לאמנויות, את פרס הגראמ
את פרס ACE של תחנות הכבלים האמריקאיות,

את פרס הפיבודי היוקרתי ואת המקום המכובד בהיכל התהילה של הרדיו במוזיאון התקשורת של שיקגו – עוסקת בדברים החשובים באמת בחיים: יחסי הורים ילדים, המעבר לעיר הגדולה, אהבה, שאיפות, אכזבות.

קילור מארח זמרים, נגני ג'ז ובלוז, וקורא מונולוגים המספרים על החיים בעיירה השלווה לייק וובגון, שתושביה היגרו במאה הקודמת מנורווגיה, ואשר בה, לדבריו, "כל הנשים חזקות, הגברים יפי תואר והילדים מוצלחים מעל לממוצע". יש משהו מהפנט בקולו של קילור, בס רך המתנגן בהגייה העצלה של תושבי מרכז אמריקה, ומשהו קסום בסיפוריו הקטנים, המצחיקים והנוגעים ללב על חייהם של אנשים פשוטים, המנסים לצלוח את החיים ולאסוף כמה שפחות כאבי לב בדרך.

קילור מספר כי בילדותו היה אחד הזמרים האלמונים במקהלה של כתה ט' בהדרכת הגברת פלקונר, וכי איש משומעיו אז לא הימר כי דווקא הוא ישיר עם תזמורות כמו אלה של שיקגו, מילווקי, סן פרנציסקו ופיטסבורג בקרנגי הול. הוא שר – סולו ובלוויית המוסיקאים המוכשרים שהוא מארח בתוכניתו מדי שבוע – אבל כל זה אינו מאפיל על כשרונו הגדול האמיתי: לספר סיפורים.

לשידור החי ברשת אפשר להקשיב מדי יום א' בשעה 02:00, אבל ארכיון התוכניות פתוח להאזנה בכל עת

http://phc.mpr.org

גברים מצחיקים ומכוניות עצובות

התוכנית הרדיו Car Talk – העוסקת, כפי שניתן לנחש, בענייני רכב – היא לא פחות מקאלט בארה"ב, ועכשיו גם באינטרנט. מגישים את התוכנית האחים טום וריי מגליוצי, המכונים "קלייק וקלאק", הכותבים ביחד גם טור עצות בענייני רכב המתפרסם בלמעלה משלוש מאות

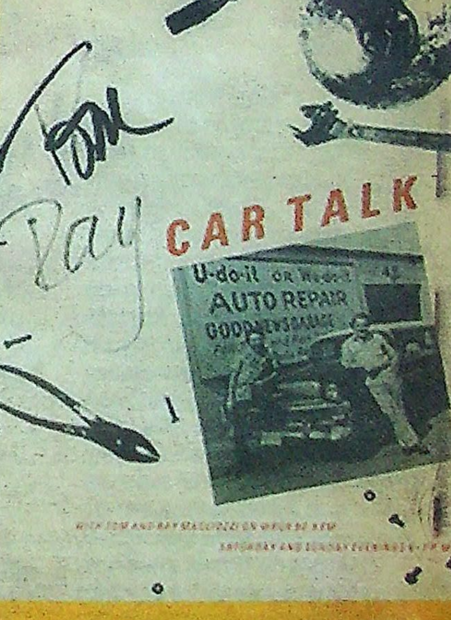

עיתונים אמריקאים. האחים מגליוצי מכונים, ובצדק, צמד מכונאי הרכב המצחיקים ביותר בארה"ב. הם באמת מבינים במכוניות, והעצות שהם נותנים לבעליהם המודאגים של קרבורטורים חורקים אמיתיות לחלוטין.

הקסם נוצר הודות לכל מה שמסביב: הבדיחות, ההערות, והיכולת של השניים לשוחח עם אנשים בנימה שמשאירה את כל מי שעלה על הגל בטעות, צמוד לשידור. זה, והמוסיקה המופלאה, המוקדשת גם היא כמובן למכוניות.

גם בארון של שני אלה מונח פרס הפיבודי האמריקאי, המקבילה הרדיופונית של הפוליצר, בגלל מה שהם מכנים "הטעות הטראגית של הרדיו הציבורי". הם נולדו וגדלו באיסט קיימברידג' מסצ'וסטס, לאליזבט ולואיס מגליוצי. כילדים הם זוכרים את עצמם מפרקים ובונים כל מה שהתגלגל להם לידיים, עד שבשנת 1977 מנהל התוכניות של תחנה בוסטונאית אחת, WBUR, ויק ויטמן, צלצל אליהם והציע שיצטרפו לפאנל של עוד ארבעה מכונאים מומחים שיענו לשאלות מאזינים. טום הסכים מייד, אבל לריי היה תור אצל הספר. איש מהמכונאים האחרים לא הופיע לשידור, טום נאלץ לתמרן לבד, והתגלה ככוכב. לאור ההתלהבות מטום, החליטה התחנה הזעירה לתת לו ולאחיו שעת שידור קבועה "בימים שבהם דינוזאורים רחשו ברחובות ואנשים עדיין תיקנו את המכוניות שלהם בעצמם".

אחרי עשר שנים שמע עליהם מישהו ברשת הארצית של הרדיו הציבורי, חמד אותם לעצמו, ומאז 1987 הם משדרים אל האומה כולה, עם למעלה משני מיליון מאזינים בשבוע – עצות בענייני תחזוקת רכב, בדיחות, חידות הקשורות למנועים ושסתומים, מכתבי מאזינים, שיחות על החיים והרבה מוסיקה.

אפשר להאזין לתוכנית בשלמותה, או לבחור קטע מועדף בלבד, אבל חובה להצטייד קודם בריל פלייר 7

http://cartalk.cars.com/Radio/Show

התוכנית הוותיקה ביותר בעולם

"מכתב מאמריקה" היא כנראה תוכנית הרדיו הוותיקה ביותר בעולם. השידור הראשון שלה בבי־בי־סי התרחש בשנת 1946, ובחמישים וארבע השנים שחלפו מאז היא משודרת בעקביות ברדיו 4 הבריטי, ברשת שידורי החוץ של הבי־בי־סי ועתה גם באינטרנט, בשידור שבועי חי באתר החדש של רדיו 4. ארכיון שידורים עוד אין, אבל מאחר שמדובר במונולוגים שכותב העיתונאי הקשיש והמיתולוגי אליסטר קוק, החליטו עורכיו, ובצדק, לשמר את הטקסטים ברשת, והללו נגישים לכל קורא ובכל עת.

קוק, עיתונאי חד מוח ורק אבחנה, משדר מדי שבוע טור אישי, המספר למאזיניו בבריטניה על החיים בארה"ב. הוא עוסק בפוליטיקה, בתופעות חברתיות ובאירועים חדשותיים, אבל נקודת המבט שלו אחרת, ויכולת ההתבוננות שלו מספקת את שני המצרכים החשובים כל כך: נקודות למחשבה וחיוך. הכל התחיל כשמנהל התוכניות של הבי־בי־סי הציע לקוק "לדבר על עניינים שאתה מדבר עליהם אתי", והודיע לו שמחמת התקציב הדל של רשות השידור הבריטית, הוא מזמין ממנו 26 תוכניות בלבד.

קוק אומר כי הוא נאלץ לפתח סגנון חדש של עתונות, שהוא מכנה "כתיבה לשם דיבור", משום שהוא אינו שולף את הטורים מהמותן, אבל גם לא כותב אותם כאילו הם עתידים להתפרסם בעיתון. הוא כותב בקצב הדיבור, עם הפסקות מתאימות, היסוסים והטעמות. וזה מצליח לו מעל למשוער.

"מכתב מאמריקה" משודרת בכל יום שישי בשעה 22:45

http://www.bbc.co.uk/radio4

ארכיון הטקסטים שלה פתוח 24 שעות ביממה

http://news.bbc.co.uk/hi/english/world/letter_from_america/default.stm

החיים בחיים

גם ג'ון פיל, אחד השדרים הוותיקים של הבי־בי־סי, מתיחס לתוכנית שלו ברדיו 4 כאל טור אישי, למרות שלטור הזה אין טקסט כתוב מראש, ושותפים ליצירתו עוד כמה שדרנים ואלפי מאזינים. פיל, מהנערצים באנשי הרדיו בבריטניה, התפרסם דווקא בזכות היותו האיש החשוב והמשפיע של מוסיקת הרוק. הוא מככב ברדיו 1, תחנת רוק רועשת ונחשבת, והוא האיש שכל זמר או להקה בראשית הדרך יישלחו לו את קלטות הדמה שלהם, בתקווה שיגלה אותם לעולם.

בשבת בבוקר הוא מניח את כל זה בצד, ופונה להגשת HOME TRUTHS, תוכנית שקטה אך חיננית, המוקדשת לענייני בית ומשפחה ומביאה סיפורים מרתקים על דברים קטנים – איבוד מפתחות, השאלה הקריטית מה עושה אבא בגראז' עם אותו אופנוע כבר 30 שנה, או באיזה שעה צריכים הילדים לחזור מבילוי, וגם דברים גדולים – כיצד יכולים ילדים מאומצים לחפש את הוריהם הביולוגיים, איך להשתקם אחרי בגידה של בן הזוג וכיצד לחיות עם ילד אוטיסט.

פיל כותב גם טור אישי קבוע ב"רדיו טיימס", שבו מככבים רעייתו שילה אותה הוא מכנה בחיבה יתרה "החזיר", וילדיו ויליאם, אלכסנדרה, תומאס ופלורנס. יש לו בבית אולפן שידור משלו, והוא לא מהסס לשתף את מאזיניו הרבים בסיפורים מחייו האישיים ובאהבתו העמוקה לסתיו ולקבוצת

לשדר הבריטי הפופולרי ג'ון פיל יש בבית אולפן שידור משלו, והוא לא מהסס לשתף את מאזיניו הרבים בסיפורים מחייו האישיים ובאהבתו לקבוצת הכדורגל של ליברפול

הכדורגל של ליברפול. לפני פחות משנה הוא קיבל תואר אבירות מהמלכה, מה שלא גרם לו להתייחס לעצמו ברצינות.

HOME TRUTHS מנסה לתת פרספקטיבה ייחודית על החיים. בשבוע שעבר דיבר מייקל הנסון על השבת הרגועה שבילה בצפייה בערוצי הסקס של הכבלים, על הסיבה בגללה הוא לא מצליח להסתרק כמו בן אדם ועל התירוצים המבריקים שהמציא כדי להתחמק מהזמנות למסיבות המילניום. פיל הוגן סיפר על הניסיונות לנהל ארוחה שקטה ורגועה במשפחה שמגדלת שישה ילדים. משתתפיה הקבועים של התוכנית חושפים את עצמם, את חולשותיהם ואת צדדיהם המגוחכים, ובאותה מידה עושים זאת גם המאזינים, המטלפנים כדי להתלבט האם להתקשר לאח שעמו לא היו בקשר כבר 30 שנה, או האם כדאי לנפוש בחוף נודיסטים.

השידור החי, בכל שבת בשעה 11:00 (כדי לקרוא את ארכיון התוכניות הקודמות יש להקליק על Home Truths)

http://www.bbc.co.uk/radio4

התוכנית על המכוניות, רק בלי מכוניות

"אחת הבעיות עם התוכנית שלנו היא שכל ניסיון לתאר אותה במשפט או שניים יישמע נורא ואיום", אומרים אנשי "החיים האמריקאים האלה", תוכנית רדיו שגם קהל המאזינים שלה נמדד במיליונים, שלא לדבר על רוכשי הקלטות והמעריצים הארוקים הפוקדים את אתר התוכנית ברשת מדי יום. ובכל זאת: מקבץ של סיפורים, חלקם אמיתיים, חלקם בדיוניים, חלקם הזויים לגמרי, שמגישים בכל שבוע מבחר של כותבים ויוצרים המתבקשים לתרום מיצירותיהם סביב נושא אחד. "בעקרון, זה בדיוק כמו Car Talk, רק שיש לנו רק מגיש אחד, ואין קשר למכוניות".

This American Life משודרת פעם בשבוע, בהגשת איירה גלאס, ומנסה לתעד את חיי היומיום בארה"ב. אומרים עליה שהיא תוכנית תיעודית המיועדת לאנשים ששונאים תוכניות תיעודיות. הנושא המרכזי בכל תוכנית מספק ליוצרי התוכנית סיבה לספר סיפורים על, נניח, תחרות עמידה סביב משאיות שהתקיימה באיזו עיירה שכוחת אל, או על אישה שאביה הקשיש הזמין לעצמו בדואר כלה מסין. את הסיפורים האלה אי אפשר לשמוע בשום מקום אחר; "אנחנו עושים עיתונאות אמיתית בכלים של כתיבה בדיונית", אומרים אנשי התוכנית.

בין הסיפורים המרגשים שהביאה התוכנית, אפשר למצוא למשל תיאור של עתונאי שחור שהצטרף לסיור במטעי הכותנה בטנסי עם קבוצה של לבנים בלבד, כתבה על עובר שירותי רווחה שמראיין סכיזופרנים, או סיפורה האישי של אישה שעד גיל 35 הייתה שמנה נורא ואחרי שרזתה היא מתארת את הפגישות הראשונות שלה עם גברים. השבוע הוקדשה התוכנית לסוף המאה ה־20, באמצעות שידור חוזר של תוכנית הסוקרת את חייו של קית' אולדריץ', שנולד באוקלהומה, שימש מטיף בקליפורניה, ניסה למצוא את עצמו כשחקן בהוליווד, הפך לסופר בניו יורק, בילה חלק מחייו כהיפי וחזר בתשובה, נישא חמש פעמים והוליד תשעה ילדים. בתו ג'יליאן ראיינה את אחיה ואחיותיה הפזורים ברחבי ארה"ב לטובת התוכנית.

הקלטות התוכנית פתוחות לציבור

http://www.thislife.org

"הפירורים מפוזרים בכל הסביבה"

האנשים שבונים את האינטרנט הישראלי, והפעם: מקימי **"מילק אנד קוקיז"**, קהילה ישראלית בהתהוות

למרות השם הלועזי, ולמרות האסוציאציות הרבות הלקוחות מסרטי קיטש אמריקאים, "מילק אנד קוקיז" הוא אתר עברי לחלוטין, המנסה להשתלב איכשהו בסצינת התרבות הישראלית באינטרנט. אביחי, בן עשרים ואחת מיהוד, הוא האיש מאחורי האתר, והוא בנה אותו מיד עם שחרורו מצה"ל. את השירות הצבאי הוא עשה בצנחנים, ולמרות שיש להניח כי הצירוף של כוס חלב ועוגיות לא נכלל בפק"ל הלוחמים שם, אביחי מעיד שזה בעיניו הפינוק האולטימטיווי לפני השינה.

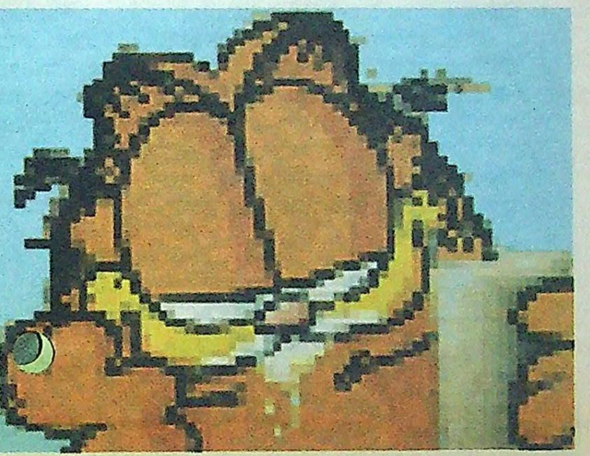

האתר של אביחי מנסה להיות אישי מאוד ועם זאת לעודד גולשים אחרים לקחת בו חלק. עמוד החדשות שלו נקרא "חדשות חלביות", ויש בו המלצות על אתרים ששווים ביקור בעיני אביחי. בין דיון בתופעות חברתיות חשובות יותר או פחות לבין עיסוק בחדשות מתחום התקשורת והבידור, "חלב ועוגיות" מתגבש כעוד מקום שבו יכולים צעירים לבטא את קולם מבלי לתת דין וחשבון לקריטריונים המנחים את המיין סטרים התקשורתי.

אביחי עדיין גר בבית הוריו, יחד עם אחותו הצעירה. את האתר, הוא אומר, התחיל בגלל עודף זמן. "השתחררתי והיו לי הרבה שעות פנויות. חשבתי לעצמי שבניית אתר יכולה להקנות לי ניסיון וגם לנצל את הזמן הפנוי. תארתי לעצמי שהקטע שבו אני נמצא בחיים – תחילת החיים האזרחיים בתור בוגר – הוא נושא שרלוונטי לאנשים רבים בישראל". ידיד שלו, דוד, שעדיין משרת בצה"ל, סייע לו לבנות את האתר, בהסתמך על נסיונו כמנהל BBS בעבר. אותו ידיד מוסיף להיות אחראי על התחזוקה הטכנית של האתר וגם שולח את חיציו בתופעות תרבויות שונות במסגרת המאמרים המופיעים ב"חלב ועוגיות".

הבחירה בגרפיקה פשוטה ובהירה לאתר היתה מכוונת. "לא רצינו להעמיס", אומר אביחי, "אבל אנחנו מתכוונים להוסיף בעתיד עוד מדורים ולפתוח קבוצת דואר כדי ליצור סביב האתר קהילה ייחודית, מתוך מחשבה שאנשים לא אוהבים פורומים. פורומים הם בעיני מעין התפשרות. אנשים מעדיפים לשלוח תגובות למספר רב של חברים אבל גם לקבל הרבה תגובות. קבוצה שבה אתה מוסר את כתובת הדואל הפרטית שלך מאפשרת לך לבחור למי מיועד החומר שאתה כותב, ולעשות את כל זה אוף ליין, מבלי להלחץ מזה שהמונה דופק". אביחי ודוד רואים בכך שחזור של ימי ה־BlueWave הטובים של תקופת הבי.בי.אסים אליה הם מתגעגעים. "נמאס מהפורטלים הענקים והמפלצתיים ששולטים על הסייבר הישראלי ומכילים עשרות פורומים", אומר אביחי, "אנחנו רוצים ליצור קהילה קטנה, שאליה יגיע מי שרוצה להתחבר לרחוב קטן ועצמאי".

אביחי מפנה באתר מכתב הקורא לגולשים להצטרף לקבוצת הדואר החדשה – "נס על חלב" הוא קורא לה – המשקף יותר מכל את הרצון הזה לגבש סביב האתר קהילה. "אתם חוזרים מהעבודה (זמנית? תחילת קריירה?) או מהלימודים (פילוסופיה? מחשבים? אוניברסיטה? מכללה?) או שעדיין מהצבא. יושבים על הכסא, מדליקים את הקופסא, לוחצים עם העכבר על המקש. אתם מחוברים. לפתע בוקע צפצוף. תיבת הדואר מלאה! יש לכם דואר. מכתבים...אתם מרגישים את הניחוח האלקטרוני של משהו חדש נאפה ונשלח ישר למחשב האישי שלכם (...) ככה זה בקבוצת הדואר של חלב ועוגיות. הפירורים מפוזרים בכל הסביבה".

חלב ועוגיות

http://www.crosswinds.net/~milkncookies

דפנה לוויינוביץ
daphna@haaretz.co.il

נגמר בטוב

שוש פורבס גלשה באינטרנט לתומה כשהופיע מולה נדר ב־ICQ. הוא כתב שהוא רוצה להתאבד, היא ניסתה לעזור, והזעיקה את המשטרה. המשטרה הגיעה בזמן. התאבדות לא היתה, אבל אולי היתה התחזות? סיפור שקרה באינטרנט בישראל

גיא גרניט
guy_g@haaretz.co.il

לפני שבועיים פנה לראשונה ב־ICQ נדב (שם בדוי), בן 18, אל שוש פורבס, מנהלת פורום בוני האתרים בנענע (הידועה למשתמשים הישראלים, בעיקר אלה היושבים בפורומים, בכינוי Xslf), בכדי לקבל חוות דעת על אתר שהקים עבור חנות לקרמיקה וכלים סניטריים ביקנעם. השניים ניהלו שיח גולשים סטנדרטי וסיכמו לדבר בהמשך.

ביום ראשון שעבר, ה־26.12 בשעה 16:29, התחבר נדב ל־ICQ ופתח בשיחה עם שוש. "היי, מה שלומך?", פנה אליה. "עובדים..." היא השיבה. נדב המשיך בשיחה: "בקרוב תשמעי את השם שלי בחדשות". "תגיד לי מתי", השיבה שוש, "אני בדרך כלל לא מקשיבה לחדשות". "לא יודע, אבל זה לא יהיה חדשות טובות", אמר נדב, "ואולי זאת גם השיחה האחרונה שלנו". "ספר...מה קרה? אתה מדאיג אותי". "אני לא רוצה להכניס אותך לזה. אני אגיד לך מילה אחת. זה אומר הכל: פרידה. את בטח תגידי שאני מגזים אבל את טועה".

"בבקשה", אמרה פורבס, "אל תדבר איתי ברמזים. יש לי דמיון מפותח, וחבל שאחשוב דברים לא נכונים". "ככל שתחשבי קיצוני יותר את קרובה יותר למציאות. כשבניתי לחברה (לשעבר מהיום) את האתר התכוונתי לכל מילה רק חבל שאנשים לא לכחו (השגיאות במקור) את זה ברצינות. מה את חושבת שאני חושב?". "אני חושבת שאתה רוצה להתאבד", אמרה פורבס.

"יפה", אמר נדב. "אתה חושב בכללי או שיש לך תוכניות ממשיות?", "כן. רציתי לעשות את זה עכשיו. יש פה התיק של אבא של חברה שלי לשעבר (ובתוכו) אקדח, לא חסר כדורים ואני יודע לתפעל אותו. אבל אני לא יוכל לעזוב כאשר הוא ירגיש שזה בהשמתו (במקור). ולכן ב־19 לחודש הקרוב אני מתגייס ושם כבר יהיה לי נשק שיכול לעשות את העבודה".

פורבס העידה מאוחר יותר שנלחצה באותן דקות, וחששה מכך שנדב יחליט להתנתק ולפגוע בעצמו. בעצת ארם נוסף שהיה מחובר באותה שעה החליטה להתקשר למשטרה, אף שלא היתה בטוחה שימצא שם מי שיבין כיצד מתנהלים הדברים באינטרנט ומהו ICQ. המשטרה דווקא הפתיעה לטובה בעניין זה, כמו גם במהירות תגובתה ופעולתה.

"אין טעם לחיים"

לאחר שהחלה השיחה עם המשטרה (בסביבות 17:50) נעשו הדברים מורכבים יותר, פורבס היתה צריכה לענות לשאלות המוקדנית תוך שיחה עם נדב ב־ICQ, בניסיון לדלות ממנו פרטים נוספים ולהשאיר אותו מחובר. בפרטי המשתמש שלו ב־ICQ מצאה שהוא מתגורר ברמלה. המוקדנית במשטרה הזניקה ניידת.

בהמשך השיחה סיפרה פורבס לנדב על חברה טובה שלה שניסתה להתאבד, ושאלה אותו: "מה מספר הטלפון שלך? אני רוצה לדבר אתך". נדב העביר לה את מספר הסלולרי שלו. בהמשך התייחס לסיפור ששמע על חברתה של פורבס: "אני כבר ניסיתי. לא נורא הרבה אנשים לוכחים (במקור) אותי ברצינות. אבל בסוף תהיה לי אחת הלוויות הגדולות ביותר בארץ".

מהשיחה עלה שמוקדם יותר באותו יום נפרד נדב מסיון (שם בדוי), חברתו בחצי השנה האחרונה. בהמשך השיחה הוא כתב: "אני פשוט כותב עכשיו מכתבים לכל 'החברים' ומספר להם". "איך אתה רוצה שהם יגיבו למכתבים שלך?". "ביקשתי מהם לא להגיב, שלא ישלחו לי מכתבים בחזרה, בגלל ששום דבר לא ישנה את דעתי". "אני לא מבינה. מצד אחד אתה שולח מכתבים, ומצד שני אתה לא רוצה שיגיבו?". "אני רוצה שידעו למה אני רוצה לעשות את מה שאני רוצה לעשות. את חושבת שאת יכולה לשנות את דעתי?". "אתה רוצה שאשנה את דעתך?". "מה שאני רוצה כבר לא יהיה. ולכן לא את (מבלי לזלזל) ולא אף אחד אחר ישנה את דעתי". "ומה אתה רוצה? למות?". "זה די ברור, כשהדבר היחידי שנותן לך כוח להמשיך ואת הרצון להצליח כבר לא איתך. אין טעם לחיים".

המכתב

לפתע העביר נדב קובץ וורד, שתוכנו נראה היה דומה למכתב התאבדות, וזה גם מה שנודע למשטרה במהלך השיחה (השגיאות במקור): "דוד שלום!!!!!!!!! נעלצתי לצאת מהבית..... אני לא יודע לאן. לא יודע אם אני יחזור. אתה בטח שואל את עצמך מה קרה? הוא דווקא נראה דיי מצליח לאחרונה ונראה שהכל אצלו בסדר, אבל כנראה שלא. אתה יכול להתקשר לסיון היא בטח תספר לך הכל. הפלאפון איתי, אבל אני לא מבטיח שאני יענה לשיחה. כנראה שכל התוכניות שלנו הלכו באותה מהירות שבאו דווקא ראיתי עתיד ורוד יותר בתווך היותר רחוק, אבל מה לעשות יש דברים שלא תלויים בנו (בך ובי). אני רוצה להודות לך על זה שקיבלת אותי לביתך כאילו אני הבן שלך. אתה בנאדם הראשון שהתייחס אליי בכבוד. לצערי אני נעלץ לשבור את המילה שלך לאנשים אחרים כי לא נוכל יותר להיות בקשר ולהמשיך את העבודה שהתחלנו. אני לא מאמין שאני פשוט נאלץ להתעלם ממסורת העבודה שחונכתי בשנים האחרונות. אבל אין מה לעשות.... אני מסיים פה ונראה מה יהיה....". בהמשך התברר שדוד (שם בדוי) הוא אביה של סיון ושנדב התארח בביתו ביקנעם בחודש האחרון, ואף נמצא שם בשעת השיחה. דוד הוא גם מנהל חנות הקרמיקה והכלים הסניטריים עבורה הקים נדב את האתר.

"אתה שם? אל תלך..."

נדב המשיך בשיחה, ושאל את פורבס האם היא חושבת שהוא "חולה". "אתה חושב שאתה חולה?". "את האמת, לא!!!!! למה אני כל כך בטוח? כי לפני שנתיים הייתי אצל שני פסיכולוגים והם אמרו באופן חד משמעי שאני שפוי. הבעיה

היחידה שיש לי השקפת עולם מאוד מיוחדת". "גם אני לא חושבת שאתה חולה". פורבס העבירה בערינות את שאלת המשטרה: "מה מספר הטלפון איפה שאתה כרגע?". נרב העביר לה מספר באזור חיוג 04 והוסיף: "הוא טפוס כי אני באינטרנט".

המשטרה החזירה את הניידת שנשלחה לרמלה ושלחה אחרת ליקנעם אחרי שאיתרה במהירות את הבית לפי מספר הטלפון שמסר נרב. לפתע אמר נרב את המשפט ממנו חששה פורבס לאורך השיחה כולה: "להתראות לך".

"חכה... אל תלך עדיין...", היא מיהרה להשיב, "אתה שם? אל תלך...". "את משקרת לי. למה התקשרת למשטרה?".

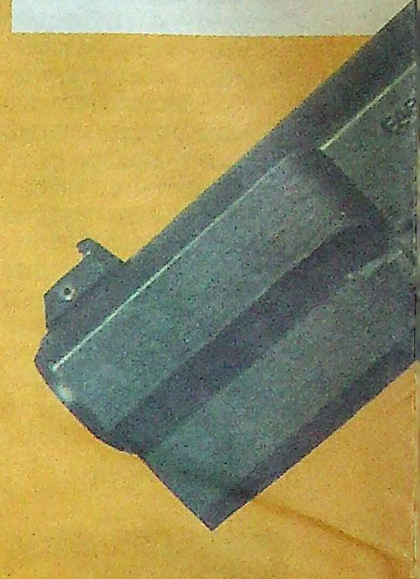

"משטרה? למה אתה חושב שהתקשרתי?, אני דואגת. תישאר איתי, OK?". נרב השיב "נכון. בטח?", והתנתק ב-17:52. במשטרה הודו לפורבס, הבטיחו להמשיך ולטפל בעניין, וניתקו.

במהלך הערב ניסתה פורבס לברר את סוף הפרשיה במשטרה, הפעם טיפל בה מוקדן שלא ידע מה זה ICQ או אינטרנט ולא הצליח לסייע. בטלפון הסלולרי של נרב ובביתו של דוד לא היתה תשובה גם בשעות המאוחרות של הלילה.

ב-23:48 סיימה פורבס לכתוב הודעה המסכמת את החוויה המוזרה שעברה – ללא פרטים מזהים – בפורום "תרבות דיגיטלית" בנענע ושוחחה על כך עם כמה גולשים. בין היתר כתבה שם ש"חוסר הידיעה הזו של מה קרה בסוף, זה הדבר המטריף ביותר. האינטרנט פלש באכזריות לעולם האמיתי, והוכיח שוב שהוא לא יושב במגירה, ושאי אפשר באמת להתנתק ממנו מבלי להתנתק מהעולם האמיתי".

היה או לא היה?

פורבס נותרה במתח עד לבוקר שלמחרת. כאן הסיפור הופך מוזר. ב-11:50 פנה אליה ב-ICQ משתמש לא מוכר (בהמשך התברר שזה היה מספר ה-ICQ של סיון), כשבפרטים שלו לא מופיע כל פרט מזהה. "את יודעת עם מי את מדברת?", פנה אליה. "לא", השיבה. "אתמול נתקלת במקרה חריג, נכון?". "נכון". "ולשם שינוי את מדברת עכשיו עם האדם האמיתי. אתמול ובימים האחרונים ואולי גם עכשיו יש מישהו שיושב על המספר שלי ב-ICQ ומדבר בשמי, ומשום מה הוא יודע עלי יותר מדי פרטים. אין לך מושג כמה סיבחת אותי (השגיאות במקור)".

המשתמש המשיך, "בזמן האחרון אני לא מקבל הודעות ל-ICQ, וכשאני כן מקבל אני נתקל בשאלות למה אני מקלל את האנשים שברשימה שלי. יש לי אנשים ברשימה שהם יותר מחברים לאינטרנט, אנשים שאני בקשר טלפוני אתם ואפילו נפגש איתם והם אומרים שהם קיבלו ממני צרור של קללות". ההודעה המשיכה: "הייתי אתמול במשטרה. כל מרחב ת"א, רמלה, יקנעם ועפולה מחפשים אותי". "אם זה לא אתה", ענתה פורבס, "אז עם מי דיברתי אתמול?". "אתמול התקשרת לפלאפון שלי, הוא היה נכון אבל הייתי חייב לסיים את השיחה. הייתי רוצה שתעזרי לי לימצוא את מי שכותב בשמי את ההודעות. אני חייב לסיים עכשיו. את יכולה להתקשר לפלאפון שלי ואני יסביר לך הכל, עם את רוצה. את יודעת איפה למצוא אותי".

דקות לאחר מכן ניהלו השניים שיחה. נרב הסביר את טיעוניו וסיפר ש"נחקרתי כל הלילה במשטרת יקנעם. הם רצו לאשפז אותי, אבל בסוף ירדו מזה". לדבריו, "אין לי מושג מי יכול היה להתחזות לי". הוא הוסיף שכל הפרטים שהועברו בשיחה (שמבחינה טכנית אינו יכול לדעת מה נאמר בה, מלבד קטעי הדברים שהופיעו בפורום) היו נכונים לחלוטין, מלבד העובדה שלא רצה כלל להתאבד.

פורבס שאלה לגבי המכתב שנשלח – כביכול, על ידי המתחזה – והוא ידע לספר בפירוט את שנכתב שם, תוך חזרה על ניסוחים שהופיעו במסמך המקורי. יש לציין, שפורבס לא אמרה או רמזה לו איזה מכתב קיבלה והדבר לא יכול היה להיוודע לנרב בחקירת המשטרה, שידעה רק על קיום המכתב ולא על תוכנו. נרב אמר גם שהמשטרה מצאה אותו בגן ציבורי, דבר הנוגד את הנאמר בסיום שיחתם של השניים ב-ICQ. אם המשטרה הגיעה אל נרב "האמיתי", איך יכול היה לדעת על כך המתחזה? נרב הוסיף שאכן היה מול המחשב בשעת השיחה, אך יצא בשלב מסוים להתאוורר.

נרב סירב להגיב לפניית "קפטן אינטרנט". דוד, אביה של סיון, שבביתו שכן נרב בחודש האחרון, ציין ש"כל המשטרה בצפון הוקפצה על הרגליים", מה שהתברר בשיחה עם המשטרה כהגזמה. הוא גם ציין שידוע לו על המכתב והבהיר שלנרב אין כלל שגיאות כתיב, דבר הסותר את השיחות שהיו איתו לפני ואחרי המפגש עם "המתחזה". דוד ציין שהגיע עם נרב לחקירה, אך לא ידע על כוונת האשפוז. לדבריו, הוא הגיש במשטרת יקנעם תלונה על ההתחזות ב-ICQ ופנה בעניין לעורך דין שהנחה אותו כיצד לפעול. יש לציין שלא נמצאו סתירות נוספות למה שאמר נרב מוקדם יותר באותו יום לפורבס.

"יש לי חשק לקפוץ מאיזה מגדל"

למרות דבקותם של דוד ונרב בגרסאותיהם, קיימת סבירות שקיום ה"מתחזה" חסר בסיס עובדתי והוצג מסיבה לא ברורה, אולי ניסיון לברוח מהשיחה שהתנהלה איתה יום קודם לכן. שאלות: 1. כיצד ידעו נרב ודוד מהו המכתב שנשלח על ידי המתחזה ומהו תוכנו? 2. כיצד יכול היה המתחזה לדעת שהמשטרה בעקבותיו של נרב? 3. כיצד היה המתחזה כה בקיא בפרטים הקטנים ביותר בחייו האישיים של נרב? 4. ממאפייני קובץ ה-Word עולה שהמסמך הוכן ונשמר במחשבו של דוד. 5. פורבס משחזרת כי כבר במוצ"ש אמר לה נרב (או המתחזה): "טוב אני עף. גם כך אין לי מצב רוח אחרי הסופשבוע הזה יש לי לפעמים את החשק לקפוץ מאיזה מגדל" וציין משהו על "בעיות עם החברה". 6. נרב הבהיר שמחק את מספר ה-ICQ מהמחשב מספר שעות לפני "ההתחזות". לאחר מכן, נעלמו פרטי המשתמש מספר שעות לאחר שיחתנו איתו, מה שעשוי להוכיח שהמספר לא נמחק. 7. המתחזה ידע שאם תתקשר פורבס למספרים שנתן לה תמצא את נרב "האמיתי", ולמרות זאת מסר אותם. 8. אין אדם שנחשד בהתחזות, ולא ברור למי יש גישה לפרטים רגישים כה רבים. 9. נרב סיפר שהיה נוהג לכתוב לעצמו מכתבים ולהצפין אותם כמעין יומן ממוחשב, אך דוד שלל אפשרות שיש על מחשבו תוכנת הצפנה. תגובת המשטרה ואישור על הגשת התלונה לא הגיעו עד סגירת הגיליון. היה או לא היה? לא ברור. העיקר שהסתיים בטוב.

גולשים מגיבים

גולשים רבים הגיבו להודעה של פורבס. לקט

"שני אנשים מרשימת ה-ICQ שלי התאבדו בחצי שנה האחרונה. לא נתנו רמזים. כלום. פשוט יום אחד קיבלתי הודעה ב-ICQ מבני משפחה. X איננו. ואחרי כמה חודשים, גם Y איננו. אין קשר בין שניהם. שני אנשים שונים, גילאים שונים, עיסוקים שונים. הדבר היחיד שאיכשהו מחבר זה האינטרנט... מקרי?" (הגולשת "שרית" מגיבה בפורום מועדון הפי.סי. באורט).

"אולי חלק מהאנשים שמחוברים ל-ICQ הם אנשים בודדים, זו החברה שלהם, ובדידותם מובילה לבעיות נוספות (או שבעיותיהם מובילות לבדידות, אך בכל מקרה מדובר באנשים בודדים עם בעיות שונות...") (הגולשת "איילת" מגיבה על הודעתה של "שרית").

"יש קשר! או שלא?! אני תמיד טענתי שכל העולם החדש הזה של חיים בתוך מחשב הורג אצלך משהו בגוף... אולי את האמת או את המציאות. המוח לא מסוגל לעמוד בזה. אפשר לערוך טבלת סטטיסטיקה ולראות אם בקרב משתמשי ICQ ואינטרנט יש יותר התאבדויות. חומר למחשבה." (הגולש "ONLINER" מגיב לדברי "שרית").

"האינטרנט הוא בסך הכל תקשורת בין אנשים, ואנשים לפעמים מתאבדים. זה נורא עצוב, אבל זה קורה כל הזמן ולא רק בשנים האחרונות" (הגולש "nahsh" באותו דיון).

"חשבתם על זה שחלק מהאוכלוסייה גם מחובר לאינטרנט, ואז יש חלק מהם שנוטים להתאבדות? ברור שחלק מסוים רוצה להתאבד ואין לזה קשר לאינטרנט או לאייסיקיו, הם פשוט שם, חלק מהאוכלוסייה, ולפעמים אנחנו אפילו לא יודעים שהם שם, המתאבדים הפוטנציאלים האלה. גם אני ביניהם..." (הגולשת "ורד הגליל" חותמת את הדיון).

"אני חושב שהיא עברה חוויה רגשית קשה למדי, ובדיעבד הייתי די מרוצה מהתגובה שלה כאדם לא-מקצועי שנתקל לפתע במצב חירום שכזה. אני גם יכול להזדהות עם רגשות התסכול שלה עקב המצב העמום שנוצר לאחר שהעבירה את העניין לטיפול המשטרה" (הפרופ' עזי ברק מהחוג לפסיכולוגיה באוניברסיטת חיפה מגיב בקהילת "אדם ואינטרנט" ב-IOL על סיפורה של Xslf. הוא הוסיף גם שקרא השבוע מאמר על שימוש באמצעי תקשורת אינטרנטיים למניעת התאבדויות, אך הזכיר גם מקרה טראגי של עידוד התאבדות באינטרנט שאירע בישראל (http://www.atheist.org.il/eran.htm).

איך משתלטים על מספר ICQ? נועם רוטר, לשעבר מנהל פורום "מחשבים ואינטרנט" ב-IOL

http://www.rotter.net/noam/icq"net.htm

Ezsurfer2000 portal+ משלבת מגוון רב של נתונים ומקורות מידע המועברים ישירות לשולחן העבודה של המשתמש, כמו למשל חדשות עולמיות, מזג אויר ונתוני מניות. התוכנה, המעוצבת בצורת פורטל, מכילה קטגוריות משנה שונות כגון מחשבים, טיולים ונופש, ילדים, קניות ברשת וכן שירותי דואל, דף חיפוש ועוד. יש בה גם קישורים טובים לאתרי צ'ט מובילים ברשת. בסך הכל מדובר בתוכנה חביבה שעוזרת לגולשים חדשים להתמצא ברשת, אם כי היא לא מציעה מקורות מידע בלעדיים. התוכנה חופשית לשימוש.

Ezsurfer2000 portal+ גודל הקובץ: 3.9 מגה-בייט

http://www.ezsurfer.net

MyDesktopShop הוא סוכן קניות שימושי לביצוע רכישות מקוונות ביותר מ-60 אתרי סחר בולטים ברשת, כמו eToys, drugstore.com, Amazon.com ורבים אחרים. השיטוט בין סוגים שונים של מוצרים ובין חנויות פשוט מאוד – צריך רק לבחור את שם החנות וקטגוריית המוצר, ולבצע את הקנייה, ללא ביקור מייגע בהרבה אתרים. לא פחות חשוב: יוצרי התוכנה מבטיחים כי לפחות 5% מסך כל הרכישות שיבוצעו דרכם יועברו לארגונים לא למטרת רווח (ארגוני זכויות אדם, ארגונים להגנת חיות וטבע, וכד'). התוכנה חופשית לשימוש.

MyDesktopShop, גודל הקובץ: 565 קילו בייט

http://www.mydesktopshop.greatergood.com/showme.html

Websplit היא תוכנה שפותחה על ידי ישראלים, אשר מפצלת את מסך המחשב לתשעה חלונות קטנים המציגים בו זמנית אתרי אינטרנט שונים (בדומה למסך המפוצל בכבלים). את האתרים אפשר לייבא ישירות מרשימת הסימניות של האתרים המועדפים. אמנם קשה לקרוא תכנים

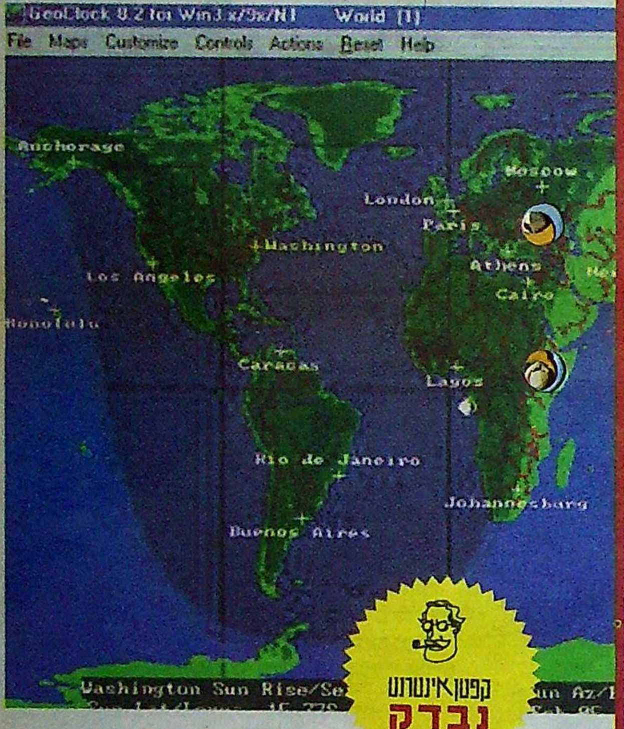

קפטן אינטרנט נבדק תוכנות

סוכן לקניות מקוונות, נתונים על כדור הארץ, ותשעה אתרים על גבי מסך מפוצל

של אתרים בצורה כזאת, אבל המסך המפוצל שימושי מאוד לאתרים המציגים תכנים אינטראקטיביים, לבעלי פס אינטרנט רחב. מפתחי התוכנה מאפשרים לגולשים באותו אתר או תחום ליצור קשר בניהם בדומה לתוכנות תקשורת אחרות. באופן לא מפתיע (אבל מצער), מתברר שמפתחי התוכנה משתמשים ברשימת הסימניות של המשתמשים לאיתור המאפיינים שלהם עבור מפרסמים פוטנציאליים (הם מבטיחים לשמור על פרטיות הגולשים). פרט לכך, מדובר בתוכנה ידידותית וקלה לשימוש.

Websplit, גודל הקובץ: 2.32 מגה בייט

http://www.websplit.com/download.asp

GeoClock for Windows היא מצגת של כדור הארץ הכוללת תצוגה של אזורי האור והחושך בזמן אמיתי, השעה במקומות שונים בעולם לרבות זמני זריחה ושקיעה, ונתוני אורך ורוחב של ערים בעולם. אפשר לצפות בכדור הארץ בכמה דרכים ולאתר ערים בעולם בקלות. (לצפון אמריקה אפשר לקבל מפה נפרדת ומפורטת יותר). התוכנה מופצת ברשת בגרסת שותפה.

GeoClock for Windows, גודל הקובץ: 609 קילו בייט

http://www.geoclock.com/gckwin82.zip

צביקה אלברגר
zvika@haaretz.co.il

לידיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

קליפים ישראליים • פאבים אנגליים • ג'ובאני רוסו • יו יו מה • פלורנטין

חיות פרהיסטוריות

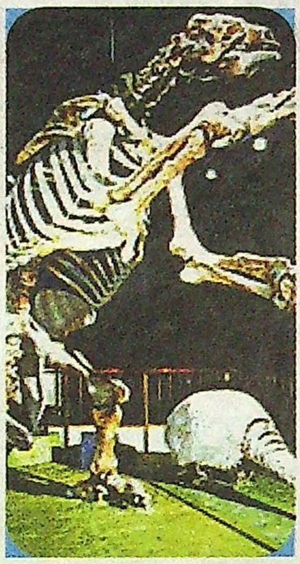

רוב החיות באתר החינוכי של הבי.בי.סי נראות כמו סקיצות להפקה הבאה של מלחמת הכוכבים – ומסתבר שדמיונו של הטבע גדול עוד מזה של ג'ורג' לוקאס. כמו כל האתרים של רשות השידור הבריטית, האתר המוקדש לדינוזאורים ולקרובי משפחתם הוא אתר יפהפה, נוח לעיון ומכיל הרבה אטרקציות

http://www.bbc.co.uk/dinosaurs

כתה ג' של המורה גברת רובי, בבית ספר עלום שם בארה"ב, הקדישה כמה שיעורים ללימוד חיי הדינוזאורים, והתוצאה נערכה באתר נחמד, עמוס ציורי ילדים

http://www.sedona.k12.az.us/socusd/bigpark/mammoth.html

ערוץ דיסקברי מקדיש לדינוזאורים אתר מקיף עם תצלומים יפים, קישורים ותוספים שונים כמו סרטי וידיאו, מאמרים וקטעי קול. מרשים

http://www.discovery.com/exp/mammoth/mammoth.html

יונקים בתקופת הקרח – מי הם היו ולמה נכחדו

http://www.mov.vic.gov.au/dinosaurs/mammintro.stm

מבט אל עידן הקרח, של המוזיאון האמריקאי הלאומי לטבע. כולל תמונות, שיחזורים ועוד

http://www.nmnh.si.edu/VirtualTour/First/IceAge/index.html

קיטלוג מצולם של חיות פרהיסטוריות, עם הרבה לינקים

http://www.ucmp.berkeley.edu/diapsids/archosy.html

הממותה הווירטואלית – פרוייקט מרתק ששלבי ביצועו מתועדים בצילום

http://archaeologyonline.org/

אתרים חדשים

בעיקר נשים, פורטל לבנות המין החושב

http://www.iwomen.co.il

מעריצי ג'ובאני רוסו התאחדו

http://www.giovanni-rosso.com

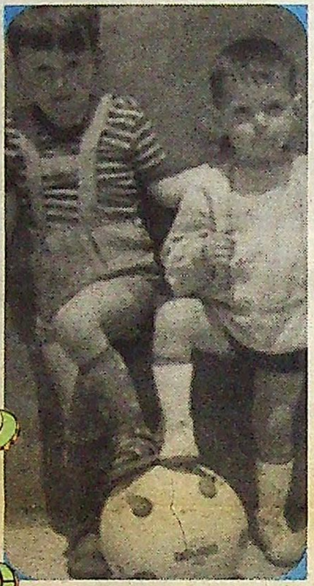

האגודה הישראלית להומאופתיה

http://www.dryang.co.il/homeopat

הערוץ האקדמי של אוניברסיטת חיפה

http://tv.proj.ac.il

וידאו קליפים ישראלים באורך מלא אפשר למצוא באתר הרוק הישראלי שעבר שיפוץ

http://www.volume.co.il

אתר הבית של הסדרה פלורנטין

http://www.florentene.btv.co.il

"עד האלף הבא" – אתר חדש של סנונית לכבוד המילניום

http://www.galim.org.il/2000

המצב

1. ברשימת העיתונים שאפשר לקרוא דרך האינדקס העברי אחלה
http://www.achla.co.il

מופיעים העיתונים ג'רוזלם פוסט, ניו יורק טיימס, פרודה, מוסקבה טיימס, אל קודס ואל ווטאן אל ערבי

2. בארכיון הרולינג סטון
http://rollingstone.tunes.com/sections/home/text/default.asp

נוספו השבוע קטעי וידיאו של לאשס ג'קסון, רולינס בנר, פאוורמאן 5000 ולול התרנגולות של ג'ימי

אתר השבוע

הפמיניסטי

אחד הקולות הפמיניסטים הוותיקים ברשת הוא זה של המגזין לילית. האתר אמנם צנוע, אבל אפשר לעיין בו במאמרים מן הגליון הנוכחי, הרואה אור בארה"ב (באנגלית), וגם במאמרים מגליונות קודמים. הכותבות בלילית, כולן יהודיות, עוקבות אחרי סוגיות פמיניסטיות שונות, גם כאלה המתעוררות בארץ. בגליון הנוכחי ישנם, למשל, דיונים על בתי ספר נפרדים לבנים ולבנות והתועלת שאולי אפשר להפיק מהם, דיוקנאות של פעילות פמיניסטיות משלהי המאה הקודמת ועד העת הנוכחית, ועוד. הקוראות מוזמנות לתרום מפרי עטן

http://www.lilithmag.com

המסורתי

"ההיסטוריה של המשחקים המסורתיים" איננו אתר נוצץ, זוהר, צבעוני או מושך כמו אתרי המשחקים הגדולים ברשת, אבל מה – הוא מעניין. האתר מציע תיעוד צנוע של משחקי לוח כמו דמקה ושש בש, תאור ההיסטוריה של משחקים בפאבים ומשחקי דשא, ועוד. יש גם אינדקס נאה ולינקים. למבקרי תרבות חובבים

http://web.ukonline.co.uk/james.masters/TraditionalGames/TraditionalGamesHome.htm

מילון

technobabble מתאר את השימוש במונחים טכנולוגיים, או כאלה המיוחדים לתחום המחשבים והאינטרנט, שאינם בהכרח בעלי משמעות. שפת הטכנובבל מתאפיינת בכך שהיא נועדה מעל הכל להבדיל בין המבינים לבין האאוטסיידרים שאינם מצויים בטרמינולוגיה ואין להם מושג על מה מדברים.

יומן

רביעי 5.1

00:00 איך לרבוק בהחלטות לקראת השנה החרשה: שיחת ועידה עם פסיכולוגים

http://www.thehealthnetwork.com/chat/templates/Chat_Display.asp

04:00 צ'ט עם הצ'לן האגדי יו יו מה

ttp://www.barnesandnoble.com

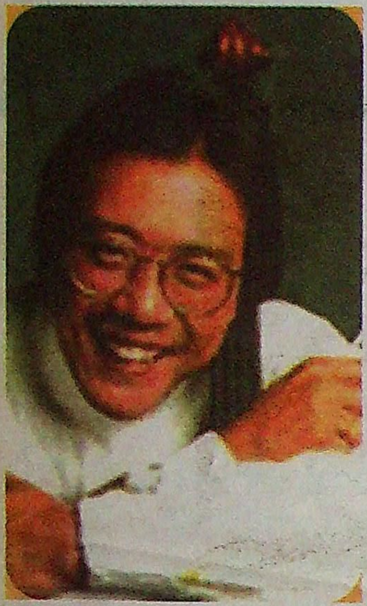

חמישי 6.1

04:00 צ'ט עם אלפרד מולינה ושרון לורנס על סרטם "ליידיז מן"

http://chat.yahoo.com/c/events/calendar.html

שישי 7.1

02:00 צ'ט עם דגלאס קופלנד לרגל צאת ספרו החרש "מיס וויאומינג"

http://www.barnesandnoble.com

04:00 צ'ט עם הגיטרסיט ריקי בירד

http://www.rockonline.com

04:00 הופעה (בתשלום) של להקת סקוויז

http://www.hob.com/live

שלישי 11.1

טרם נקבעה שעה ראיון עם האנימטור זוכה האוסקר דיוויד ספרוקסטון

http://www.borders.com/netcafe/future.html

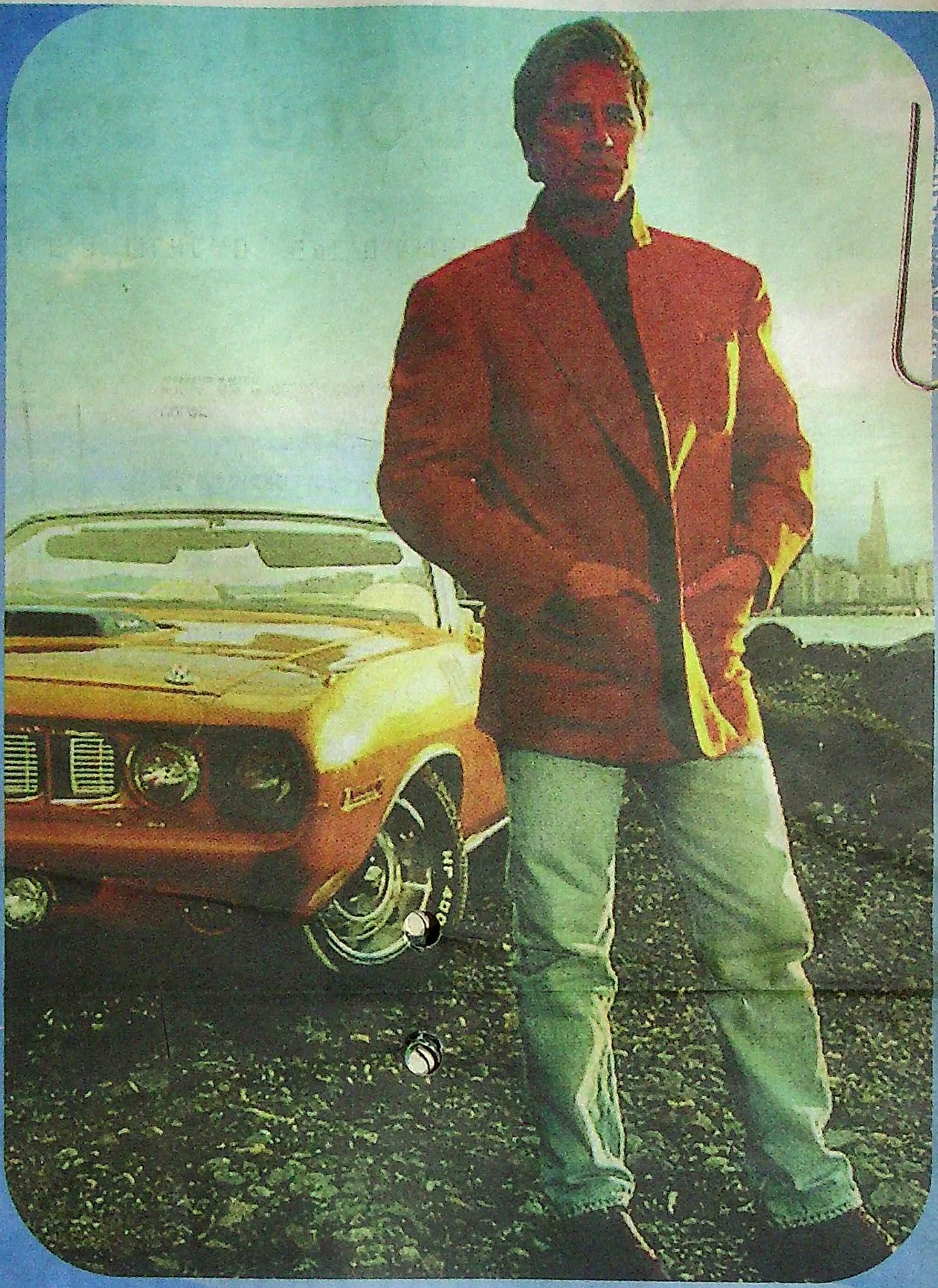

- http://www.donjohnson.com
- http://www.geocities.com/TelevisionCity/Studio/1463
- http://www.geocities.com/Hollywood/Studio/9550
- http://www.lowtek.com/nash/donswords
- http://www.angelfire.com/ny/pfyre

דון ג'ונסון

השחקן דון ג'ונסון, המוכר לצופי הטלוויזיה בעיקר כשוטר לוחם הצדק סוני קרוקט מהסדרה "מיאמי מחלק מוסר", נולד ב-15 בדצמבר 1949 בעיירה קטנה במרינת מיזורי, ארה"ב. כשהיה בן שש עבר עם הוריו לקנזאס, אולם הוריו התגרשו זמן קצר לאחר מכן וג'ונסון חזר למיזורי עם אימו. כשהיה בן 12, ג'ונסון הסתבך עם החוק; לאחר שנתפס גונב מכונית, הוא מצא את עצמו כלוא לתקופה קצרה במוסד לעברייני נוער. בגיל 16 עזב את בית הוריו, אולם המשיך ללמוד בבית ספר.

כשסיים את לימודי התיכון זכה ג'ונסון במילגת לימודי דרמה והחל ללמוד באוניברסיטה, אבל בתום שנה נשר מהלימודים לטובת הזדמנות להתנסות בתאטרון בסן-פרנסיסקו. ג'ונסון כיכב בכמה הפקות תאטרון עד שזכה בתפקיד בסרט מדע בדיוני לצד השחקנית טיפי הארדן, אמה של השחקנית מלני גריפית. למרות פער הגילאים הרב, השניים התאהבו וניהלו רומן קצר. ג'ונסון נפרד מהארדן אבל לא הלך רחוק – זמן לא רב אחרי הפרידה, בשנת 76', הוא נישא לביתה הצעירה, מלני. הנישואים החזיקו מעמד חצי שנה בלבד. אחרי הפוגה קצרה ג'ונסון נישא בשנית, לשחקנית פאטי ד'ארבנביל, אבל גם נישואים אלו הסתיימו מהר מאוד. הספק נאה לבחור שבקושי מלאו לו 22.

עד שנת 84' כיכב ג'ונסון בכמה תוכניות טלוויזיה וסרטים, אולם הוא לא זכה להצלחה משמעותית. ליהוקו לסדרה "מיאמי מחלק מוסר" הפכה אותו לסמל מין ולכוכב מבוקש. במקביל לקריירת המשחק המצליחה, ג'ונסון גם הקליט שני אלבומים בשנים 86' ו-88', והם אפילו מכרו לא רע בארה"ב.

בשנת 89' חלה דעיכה בפופולריות של ג'ונסון לאחר ש"מיאמי מחלק מוסר" בוטלה. הוא השתתף עוד בכמה סרטי קולנוע שלא זכו להצלחה מסחרית גדולה. באותה שנה התחתן ג'ונסון בשנית עם גריפית והשניים אף כיכבו יחדיו בכמה סרטים. השניים קיבלו מקום של כבוד במדורי הרכילות, פחות בשל תרומתם לתעשייה הקולנועית ויותר בשל התמכרותו של ג'ונסון לסמים ולאלכוהול. בסופו של דבר הם נפרדו פעם נוספת. גריפית חיה כיום עם השחקן הספרדי אנטוניו באנדרס, ואילו ג'ונסון נשוי לשחקנית קלי פלגר.

השנה חזר ג'ונסון לתודעה הציבורית כשהחל לשחק בסדרה המצליחה "נאש בריג'ס" (יום שני, ערוץ 2).

המצעד

עשרת הקדימונים לסרטים הפופולרים ביותר, על פי המדריך

http://www.realguide.com

- Angela's Ashes
- Any Given Sunday
- מגנוליה
- Girl, Interrupted
- מר ריפלי המוכשר
- האיש והריח
- Galaxy Quest
- Gone in 60 Seconds
- The Green Mile
- סטיוארט ליטל

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריינוביץ

כדי לנהל תיק השקעות
אנחנו משתמשים בכלים
המתקדמים ביותר...

(אבל קודם כל, אנחנו משתמשים באלה)

אקסלנס.
תופרים לך תיק השקעות,
בדיוק לפי המידות שלך

אנחנו באקסלנס מאמינים, כי מגיע לך כלקוח - הרבה יותר מתשואה גבוהה בלבד. שירות אישי, מקצועיות, אמינות, חדשנות בלתי פוסקת ודינמיות, חשובים לא פחות. עפ"י מדיניות זו פועלת אקסלנס מקבוצת בנק מזרחי כבר 7 שנים בשוק ההון. צוות אנשי מקצוע בכירים, מנהלים מגוון תיקי לקוחות פרטיים, חברות ממשלתיות וציבוריות, כשהמטרה היא אחת:
לנהל את תיק ההשקעות בדיוק על-פי צרכיו הספציפיים של הלקוח. לשם כך, אנו נעזרים בכלים אנליטיים יחודיים המאפשרים לנו להתאים לכל לקוח את אסטרטגיית ההשקעה האופטימלית ביותר עבורו.
אז אם אתה מאמין שלך ולכסף שלך מגיע יותר, תחשוב אקסלנס. אנחנו מאמינים שנתאים לך... בדיוק!

למידע נוסף, צלצל לניר פלג: 03-7538288

אקסלנס. מוסיפים ערך לניירות הערך.

EXCELLENCE INVESTMENTS LTD.
אקסלנס השקעות בע"מ

כתובתנו באינטרנט: mail@excellence.co.il